

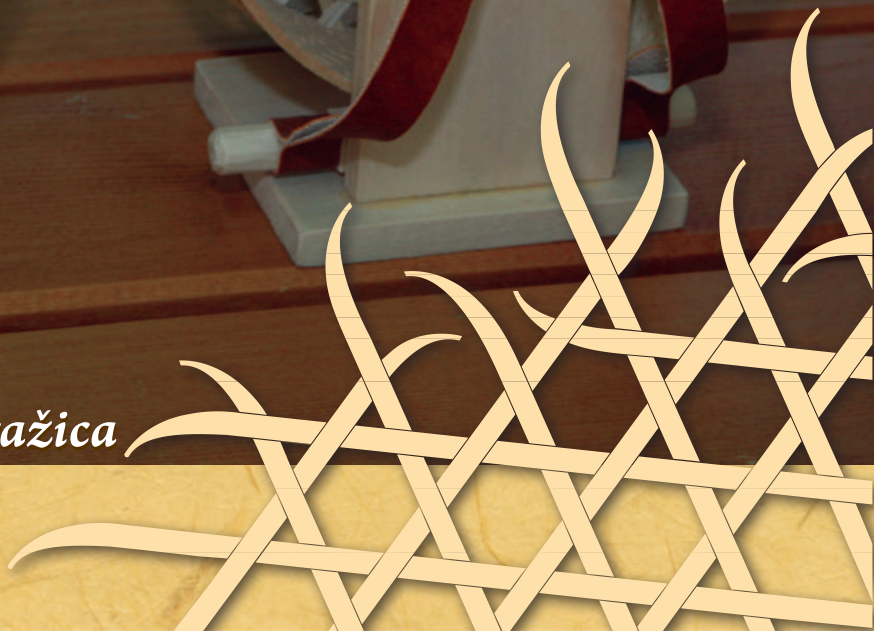
Poština plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

71 / XIII, julij - avgust 2011

Glasiło občine Sodražica

PSOGLAVSKI DNEVI 2011

PETEK

Jur Jandar

Ognjemet

Vili & občinstvo

SOBOTA
DAN ŠPORTA

Kolesarski maraton

Zmagovalci v odbojki

VEČER NA TRGU

Množica obiskovalcev v pričakovanju
Večera na trgu

Prihod z dojenčkom

Veseli očka

"Zakaj je otrok črn?"

Pismo

Koncert KUD
Fantje od fare

Nastopajoči

VSEBINA

- 4 AKTUALNO
 - 5. redna seja Občinskega sveta
 - Iz poslančeve zapisnice
- 5 ŽUPANOVA STRAN
 - Obvestilo: Prodajamo zazidljivo parcelo!
- 6 AKTUALNO
 - Sprejet OPN – 2. del
- 7 DIPLOMANTI
 - V znanju je moč
- 8 PSOGLAVSKI DNEVI 2011
 - Reportaža
 - Dan športa
 - Žanjice na Tržnem dnevu
- 10 GASILCI
 - 90 let PGD Zamostec
 - Otvoritev novega gasilnega doma v Sodražici
- 12 ZGODOVINA
 - Praznovanje obletnice na Travnih Gori
 - Ribniška četa
- 15 ŠOLA / VRTEC
 - Slovo Levčkov
 - Kulturna šola 2011
 - Medvedki v gozdu
- 17 POČITNICE
 - Oratorij
 - V Strunjanu
- 19 PRAZNOVANJE
 - Nova Štifta ima 370 let
- 20 OD TU IN TAM
 - Izobraževanje za pomoč
 - Gora je praznovala
 - Romanje na Zaplazi
 - Obeležja praznikov
- 22 ZDRAVJE
- 23 ŠPORT
 - Extremovi dogodki
 - Poletni nogomet
 - Balinarji in balinarke
 - Tekači in kolesarji

Foto na naslovnici in ovitku:
Zdenka Lušin, Utrinki iz Psoglavskih dni

**Gradivo za naslednjo številko
oddajte do 3. oktobra 2011.**

Tržni dan 2011

Govor župana Blaža Milavca na Tržnem dnevu

Sredi šumečih gozdov, zelenih travnikov, naše suhe robe in sejemskega vrveža želim vsem en lep dober dan in dobrodošli pri nas v Sodražici!

Živimo v časih, ko nas sodobna tehnologija povezuje globalno, ekspresno in tako totalno, da je učinek ravno nasproten: iz družbe medsebojno povezanih ljudi smo postali družba individualizma. Zato sta danes bolj kot kadarkoli prej pomembni vrednoti povezanost in pripadnost. Združevanje intelektualnega potenciala vsakega posameznika s sodelovanjem in medsebojno pomočjo postaja pravzaprav dandanes temeljno načelo uspešne družbe. Zato naj mi bo dovoljeno podati nekaj misli o tem.

Kje je bilo povezovalje med ljudmi najbolj očitno, če ne na trgih, kjer so se vršili sejmi in kjer so ljudje izdelovali različne izdelke ali jih tja prinašali in z njimi trgovali, opravljali druge posle, urejali uradne zadeve, obiskovali cerkve in se srečevali in družili med seboj in se tako skupaj končno znali tudi poveseliti. Tako je bilo tudi pri nas v Sodražici. Že stoletja je bil naš kraj pomembno sejmsko in lokalno trgovsko središče. Cesarica Marija Terezija pa nam je pred dobrimi 250 leti podelila pravico do tedenskih sejmov, ki so bili tu živi praktično do druge svetovne vojne. Po drugi strani pa je bila v naših krajih tradicija izdelovanja suhe robe. Tako sta se pomešali dve, za preživetje in gospodarski razvoj, pomembni področji, ki sta bistveno in opazno zaznamovali gospodarsko in socialno sliko naših krajev v preteklosti.

Skup želja in klic po ohranitvi svoje navzven tako cenjene, a intimno bolj kot ne do sedaj indiferentno občutene dediščine naših preteklih rodov, sta končno obrodila tistih trenutkov, da smo se v naši občini pred šestimi leti odločili, da pripravimo praznik domače obrti in sejarstva. Tradicije izdelovanja suhe robe in njeno trženje, kakor bi lahko sodobno poimenovali krošnjarjenje oziroma po domače »zdumanje«, ter prirejanje tedenskih sejmov sta predstavljala osnovni koncept tega projekta, ki pa se je nadgradil in razširil s prikazi še drugih domačih, zlasti s kmečkim življenjem povezanih obrti. Če k temu prištejemo še ustrezno turistično promocijo in vso ostalo sejmsko ponudbo, lahko zaključimo, da ima danes Sodražica s Tržnim dnem pomemben praznik, s katerim slavi izročilo umetnosti svojih rok, prirojene trgovske žilice, preproste a izjemne človeške modrosti in razuma. Veseli nas, da se ideja, ki je botrovala temu, počasi a vztrajno zakoreninja v našo tukajšnjo domačo in širšo slovensko zavest. Tako se tudi danes Sodražica povezuje ob tržnih dneh, vendar ne samo zdajle tu na trgu ampak tudi v pripravi in izvedbi tega dogodka. Ob tem mi je v veliko veselje in čast povedati, da v tem projektu sodeluje več naših društev, različnih skupin in več kot sto posameznikov, ki izključno na prostovoljni ravni pomagajo izpeljati celoten dogodek.

Sodražica pa se tudi sicer povezuje na različnih področjih v naši občini. Imamo zelo živa in uspešna mnoga društva na področju turizma, športa, glasbe in druge kulture ter ohranjanja naše kulturne dediščine. Imamo dejavna gasilska društva, kjer še posebej pride do izraza pomoč in solidarnost. Občina pa se danes povezuje tudi pri izvedbi različnih pomembnih in obsežnih investicijskih projektih. Tako gradimo vrtec in novo športno dvorano, staro po preurejamo v kulturni dom. Gradimo ali obnavljamo ceste, vodovode in kanalizacije s sodobnimi čistilnimi napravami. Gradimo tudi našo boljšo turistično prepoznavnost, ker želimo tudi na turističnem področju narediti korak naprej. Na vsakem od naštetih področjih smo lahko uspešni toliko, kolikor smo sposobni s svojim znanjem in skupnim sodelovanjem ter povezanostjo izvesti zelene projekte.

In še na eno povezanost in sodelovanje želim opozoriti, to je na čas osamosvojitve naše države pred dvajsetimi leti. Takrat se nismo ustrašili prevzeti odgovornost, stopiti skupaj in izpeljati zelo tvegana dejanja. Skupaj nam je takrat uspelo uresničiti eno najlepših zgodb naše Slovenije. In o tej zgodbi, če mi je dovoljeno se tako izraziti, nam bo spregovoril tudi naš današnji slavnostni gost (op. Lojze Peterle), ki ga še enkrat prav lepo pozdravljam med nami in ga vabim, da nas nagovori.

5. redna seja Občinskega sveta

Piše: Darja Vetrlih

Svetniki so se prvi četrtek v juliju zbrali na 5. redni seji in obravnavali sedem točk dnevnega reda. Med pomembnejšimi je bilo sprejetje rebalansa, ki prinaša možnost zadolževanja občine za dokončanje investicije pri osnovni šoli. Župan Blaž Milavec je svetnikom obrazložil razloge za sprejem rebalansa proračuna Občine Sodražica za leto 2011 in podal bistvene spremembe, predvsem s področja investicij in zadolževanja ter dodal, da se zadolžitev nanaša na celoten projekt pri osnovni šoli, vključno s kulturnim domom, ki bo nastal v objektu sedanje telovadnice pri osnovni šoli. Rebalans je bil soglasno sprejet.

Svetniki so po skrajšanem postopku sprejeli tudi spremembe in dopolnitve Odloka o občinskem prazniku in priznanjih. Bistvena sprememba se nanaša na imenovanje častnega občana, ki se bo po novem lahko imenoval vsake štiri leta in ne več vsako leto ter uvedbo županovega priznanja.

V prvi obravnavi je bil sprejet Odlok o

vaških odborih. Trenutni odlok je v veljavi že od leta 1999. Namen novega odloka je uskladitev z zakonodajo in poenostavitev dela vaških odborov, tudi v smislu manjšega števila le-teh. Po predlogu Statutarno-pravne komisije, naj bi posamezen odbor obsegal cca 100 prebivalcev, razen Krajevni odbor Sodražica, ki pa naj bi zaradi večjega obsega štel tudi več članov. Posamezne rešitve naj bi se poiskale še do druge obravnave.

Na predlog OŠ Sodražica je bil sprejet tudi podaljšan poslovni čas vrtca, in sicer za šolsko leto 2011/2012. V tem šolskem letu bo vrtec zaradi izražene potrebe staršev odprt do 16.30 ure. V kolikor se bo podaljšani poslovni čas izkazal za upravičenega, se bo s prakso nadaljevalo tudi v prihodnje.

Svoje letno poročilo sta podala tudi direktorja ribniške Komunale, Bojan Trdan, in kočevskega Hydrovoda, Antun Gašparac, in soočila svetnike s problemi, s katerimi se srečujeta obe podjetji. Trdan je svetnikom

predstavil še sklepe skupščine podjetja glede ločenega pobiranja odpadkov, do leta 2015 je namreč potrebno zmanjšati količino mešanih komunalnih odpadkov za 50 %. Gašparac je svetnike seznanil, da poraba tekoče pitne vode iz javnega vodovoda vseskozi upada, glavni razlog za to pa naj bi bil propad velikih gospodarskih podjetij, pa tudi bolj varčni gospodinjstvi aparati. Kot upravljavec želijo distribuirati več vode, saj je na tak način lažje zagotavljati nižjo ceno pa tudi boljše kakovost vode. Na celotnem območju je Občina Sodražica izjema, saj se je tu poraba nekoliko dvignila. Cene vode so enake že od leta 2006, politiko voda pa odločajo kar 4 ministrstva: Ministrstvo za okolje odloča o gradnjah omrežja, Ministrstvo za zdravje o kvaliteti, Ministrstvo za obrambo o količinah, Ministrstvo za gospodarstvo pa o cenah vode. Gašparac je svetnikom predstavil tudi projekt regionalnega vodovoda na našem območju, ki je po uspešnem lobiranju postal slovenskega pomena in pokriva cca 24.000 porabnikov. Če bo prijava na sredstva EU uspešna, mora biti investicija zaključena v letu 2015.

IZ POSLANČEVE ZAPISNICE

Rebalans državnega proračuna in druge Pahorjeve nevšečnosti

Piše: Jože Tanko, poslanec SDS

Jesen ne obeta nič dobrega. Preostanek Pahorjeve koalicije se bo skupaj s svojimi tihiimi političnimi podporniki in prikritim zaledjem, namesto z gospodarskimi in razvojnimi vprašanji, ponovno z veliko vnemo posvečal predvsem kadrovskim zadevam. Potrebno bo popolniti nekatera ministrska mesta, poiskati novega predsednika državnega zbora, na hitro zamenjati še kakšnega državnega sekretarja in direktorja direktorata ter nekatere nadzornike in direktorje podjetij v državni lasti.

Poleg tega bo Pahor kot eno ključnih »protikriznih« tem lansiral še predlog ustavne spremembe glede datuma volitev v Državni zbor. Po informacijah naj bi predlagal, da bi v ustavo zapisali maj ali junij. S tem bi se rad Pahor v kar največji meri izognil neprijetnim razpravam in vprašanjem, ki se in se bodo pojavljale zaradi razpada koalicije, neuspešnega vodenja države in polomu njegovih paradigem. Izognil pa bi se rad tudi razpravam o predčasnih volitvah, saj samovšečni predsednik vlade ne prenese, da bi se njegovi »tako uspešni vladi« mandat iztekel pred predvidenim rokom. Sploh pa ne način, da ON ne bi bil lep in uspešen. Za predčasne volitve se vsaj navzven zavzema tudi Golobičev Zares, ki je bil donedavna nepogrešljivi član vlade levega »trojčka«.

Najbrž Pahor računa, da bo s temi potezami v kar največji meri preglasil negativne komentarje finančnih in gospodarskih analitikov, pričakovana razočaranja občin in drugih uporabnikov ter kritične razprave o rebalansu državnega proračuna za letošnje leto, ki naj bi ga v kratkem dobili na klopi državnega zbora. Prav te poteze v veliki meri pokažejo, kaj so glavne prioritete Pahorjevega ostanka vladne koalicije do konca mandata. Predvsem želi vzbujati vtis, kako

se vlada razmetava za blagor državljanov. V resnici pa se ukvarja s temami in ukrepi, ki ne prinesejo nobene pomembne javne koristi. Tako kot npr. nezdržljivost poslanske in županske funkcije, s katero so samo še dodatno onemogočili podeželske občine.

V senci teh Pahorjevih iskanj »kompasa« bo vlada, kot že zapisano, predložila rebalans državnega proračuna. Po informacijah, ki počasi curljajo v javnost, bodo rezov deležne predvsem državne investicije in proračuni občin. To pomeni, da se ta vlada zavestno odpoveduje tistemu, kar poganja razvoj in ohranja tisto, kar razvoj ovira. Kako naj potem naša država lovi francosko-nemški gospodarski vlak, če vlada zmanjšuje naložbe in predlaga ukrepe, ki pospešujejo razvojni zaostanek?

Vsem, ki smo delali v gospodarstvu in tudi tistim, ki delujejo v javnem sektorju, je jasno, da brez novih strojev in tehnologij, brez optike, novih šol, vrtcev, prometnic in še česa, ni napredka. Če se naša vlada takim projektom odpoveduje, druge države pa v njih pospešeno vlagajo, potem ne ravnamo v skladu s potrebami časa in izgubljammo bitko za konkurenčnost. Naše edino orožje bo ostajala le vse cenejša delovna sila.

Samo še enkrat več se potrjuje, da ta vlada dela ravno nasprotno od tistega, kar govori. Če pravi, da ji gre za pravno državo, potem ščiti privilegije in interese tistih funkcionarjev, ki so se zapletli v afere; če pravijo, da smo na pravi poti, potem smo zašli; če smo na varni strani radarja, potem smo globoko zabredli; če pravi, da je zaposlenih v javnem sektorju preveč, potem tam dodatno zaposluje; če pravi, da je zbirokratiziranost prevelika, potem je na vidiku ustanovitev nove agencije ali urada; če pravi, da varčujemo, potem se brezmejno zadolžujemo; itd.

V takih okoliščinah naj bi vlada do konca septembra pripravila še proračuna za naslednji dve leti – za 2012 in 2013, Agencija za upravljanje s kapitalnimi naložbami – znamenita AUKN - pa predložila program upravljanja državnega premoženja. Upravičeno nas je lahko strah (prihodnosti).

Sodražica v gradnji

Piše: Blaž Milavec, župan

Letošnje poletje našo občino zaznamujeta dva investicijska projekta, ki se izvajata v polnem teku. Oba povezujeta dve značilnosti: da sta do sedaj daleč največji investiciji po obsegu in finančnem smislu in da sta oba že dolgo pričakovana. Investiciji izgradnje nove športne dvorane in razširitve vrtca ter izgradnja kanalizacijskega sistema s čistilno napravo v Žimaricah sta bili že nekajkrat predstavljeni, bi pa na tem mestu podal vsaj »vmesno poročilo« o poteku realizacije teh dveh projektov.

Pri prvi investiciji, ki smo jo začeli izvajati že konec lanskega leta, so nastopile kar konkretne težave s stečajem izbranega izvajalca. Ne le na terminski načrt, ampak tudi na finančno konstrukcijo je to dejstvo imelo vpliv. Potrebno je bilo čim hitreje izvesti postopke za izbor novega izvajalca in nadaljevati z deli, saj nam daljših zamud ne omogoča sofinancerski sporazum niti same potrebe in situacija v šoli zlasti pa v vrtcu. Po zaključku potrebnih postopkov, v katerih nam je pomagala Odvetniška pisarna Avbreht&Zajc iz Ljubljane, smo v mesecu maju lahko nadaljevali z deli na gradbišču, ki so se v času poletja tudi intenzivno nadaljevali v skladu s predvidenim načrtom.

V mesecu juliju smo začeli tudi z izvedbo druge velike investicije, tj. izgradnja kanalizacije s ČN v Žimaricah. Po zaključku izbora izvajalca in drugih predgradbenih opravil je konec julija zaživelo tudi žimariško gradbišče. O tej investiciji je bilo tudi že dolgo govora, načrtovanj, nato sprememb načrtov, itd, dokler vendarle nismo uspeli zaključiti postopkov priprave potrebne dokumentacije in pridobitve vseh predvidenih soglasij. Navedena investicija je po obsegu in obliki resnično zahtevna, kljub lahkotnosti, ki se kaže ob pogledu mimoidočih na samo gradbišče. Z maksimalnim angažiranjem izvajalcev, pristojnega sodelavca na občini, nadzorništva ter ob razumevanju in potrpljenju krajanov Žimaric upam, da bodo Žimarice že v prvi polovici drugega leta uporabljale to novo okoljsko infrastrukturo

Naj za konec podam še finančni okvir teh dveh investicij. Izgradnja nove športne dvorane in razširitev vrtca (z dozidavo jedilnice za šolo, novega dvigala, učilnic in ureditvijo okolice) naj bi predvidoma stala v celoti 2.822.621 evrov. Od tega gre 1.523.016 evrov iz državnega proračuna in Fundacije za šport, 1.299.605 evrov (vključno s celotnim DDV-jem v višini 470.437 evrov) pa je breme občine. Občina bo svoj del zagotovila v okviru svojega proračuna iz lastnih sredstev oziroma z najemom dolgoročnega posojila. Občinski svet je na svoji zadnji seji sprejel rebalans proračuna za leto 2011, v katerem je predvideno tudi zadolževanje za izvedbo tega projekta. Odločitev za zadolževanje, ki ga je odobrilo tudi finančno ministrstvo, je utemeljena na razlogih, da gre za izgradnjo objektov, ki jih bodo uporabljale in koristile tudi prihodnje generacije in da se na ta način zagotavljajo tudi potrebna sredstva za ostale potrebne investicije zlasti s področja okoljske infrastrukture. Investicija izgradnje kanalizacije v Žimaricah je velika 1.072.714 evrov, od katerih je predvidenih 716.586 evrov evropskih sredstev, ostalo pa sredstva iz občinskega proračuna. Obe investiciji naj bi bili zaključeni in predani v uporabo v naslednjem letu.

PRODAJA NEPREMIČNIN

Občina Sodražica, Trg 25. maja 3, 1317 Sodražica,
objavlja

Javni razpis
za prodajo nepremičnin
z javnim zbiranjem ponudb.

Predmet prodaje sta nepremičnini parc. št. 2087/1, pašnik, v izmeri 980 m² in parc. št. 2087/110, pašnik, v izmeri 222 m², obe k.o. Sodražica, ki se prodajata kot zaključena celota.

Nepremičnini sta opredeljeni kot
nezazidani stavbni zemljišči za gradnjo
individualne stanovanjske hiše

in se prodajata po izhodiščni ceni 36.060,00 EUR. Kupec plača DDV, strošek notarske overitve pogodbe in strošek vpisa nepremičnin v zemljiško knjigo.

Rok za oddajo ponudb je 7. september 2011 do 12. ure.

Dodatne informacije lahko zainteresirani ponudniki dobijo na tel. št. 01/83 66 075 oz. v razglasnem delu Uradnega lista RS za dne 19. 08. 2011 in na spletni strani www.sodrazica.si, kjer je objavljen celoten razpis.

Župan Občine Sodražica
Blaž Milavec l.r.

Sprejet je Občinski prostorski načrt Občine Sodražica (2. del)

Piše: Jože Derganc, Struktura

Zahtevna, a nujna sprememba prostorskega plana za skladni in dolgoročni razvoj občine Sodražica

Do sedaj veljavni prostorski akti Občine Sodražica so bili zastareli in s pomanjkljivo in preveč ohlapno določenimi prostorsko ureditvenimi pogoji. Poleg tega so bili tehnično neprimerni (natančnost glede na parcelne meje ipd.). Te pomanjkljivosti so se v praksi najpogosteje odražale v anomalijah kot so:

- nenačrtovana rast naselij brez ustreznega varstva javnega prostora, komunalnega opremljanja in brez usklajevanja dejavnosti, vsebin;
- spreminjanje in izginjanje prepoznavnih značilnosti naselij (izguba identitete);
- zanemarjanje obstoječega stavbnega fonda in propadanje naselbinskih jeder;
- razvoj naselij na neprimernih mestih za gradnjo
- pojavi razpršene gradnje.

Za vsako parcelo oziroma stavbo posebej sta pomembni predvsem prvini namenske rabe in tako imenovani prostorski izvedbeni pogoji. Prva opredeljuje stavbna zemljišča, zemljišča za infrastrukturo, kmetijska, gozdna zemljišča in podobno. Druga zelo pomembna sestavina OPN pa določa merila, principe in usmeritve za gradnjo stavb in druge posege v prostor - kje naj se umeščajo v prostor, kako naj se oblikujejo, kakšne so sprejemljive meje glede velikosti ... Namen prostorsko izvedbenih pogojev je, da naj zagotavljajo kvalitetno vključitev gradnje v prostor. S prostorskimi izvedbenimi pogoji se uveljavlja ključno načelo - da se s prihodnjimi gradnjami zagotavlja skladnost z okoljem, v katerega se objekti umeščajo in izboljšuje stanje v naseljih s sanacijo degradiranih, slabo ali neprimerno izkoriščenih objektov ter z urejanjem infrastrukturnih omrežij in javnega prostora. Prihodnji prostorski razvoj v občini naj tako ohranja in razvija kakovosti naselij v razmerju do kulturne krajine ter varuje prepoznavne značilnosti urbanega in naravnega okolja v širšem prostoru.

Pri določanju nove namenske rabe prostora v občini so bili upoštevani novi predpisi s področja prostora in okolja, smernice nosilcev urejanja prostora, okoljsko poročilo in tudi razvojne pobude občanov. Pomembno je poudariti, da so bile pri pripravi OPN izdelane podrobne strokovne podlage, v katerih je bil temeljito proučen ves prostor in vsa naselja občine. Na osnovi vrednostnih analiz na področju poselitve so v aktu postavljena nova merila in

pogoji za gradnjo objektov in posamezne posege v prostor. Posebej pa je potrebno izpostaviti ugotovitve iz analize stanja prostora, ki terjajo sanacijo nastalih razmer. Zato je v aktu nastavljena vrsta mehanizmov, ki bodo skozi daljše časovno obdobje omogočili sanacijo razpršene gradnje, prenavo in revitalizacijo vaških jeder, komunalno opremljenost naselij, izrabo notranjih prostorskih rezerv s prenavo in rastjo obstoječih stavb, z zgoščevanjem in aktiviranjem neizrabljenih stavbnih zemljišč.

Dolgoročna zasnova poselitve najpomembnejšega poselitvenega prostora v občini, to je naselje Sodražica z Jelovcem, je postavljena z urbanističnim načrtom. Poleg Sodražice in Jelovca pa se prihodnja poselitve usmerja še v naselji Žimarice in Zamostec. Ob tem so razvojne možnosti poselitve ohranjene tudi v drugih naseljih, vendar v okvirih lastnih potreb izhajajočih iz demografskih kazalcev oziroma pričakovane rasti števila prebivalstva in gospodinjstev ter zahtev za izboljšanje pogojev bivanja v skladu s sodobnimi standardi. Poseben prostor za gospodarski razvoj se ohranja v Sodražici. V drugih naseljih pa je mogoče gospodarske pobude uresničevati v mejah zmogljivosti posameznih gradbenih enot z dopolnilnimi dejavnostmi na kmetiji ali s prestrukturiranjem kmečkih gospodarstev in domačij, vendar ob ohranjanju bivanja v okviru takšne enote.

V času od sprejema zadnjih sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin veljavnega družbenega plana v letu 2004 so občani, gospodarski subjekti in druge organizacije občini posredovali vrsto razvojnih pobud v obliki vlog za spremembo namenske rabe, pogojev in načina urejanja prostora. V postopku je bilo tako zbranih in obdelanih 364 vlog, ki so se nanašale na spremembe prostorskih planskih aktov. Med temi je bilo ob upoštevanju strokovnih podlag in varstvenih kriterijev s pozitivno ali delno pozitivno oceno sprejemljivosti opredeljenih dobra polovica vlog, drugih pobud pa na podlagi omenjenih ugotovitev ni bilo mogoče upoštevati.

V prejšnjem prostorskem planu občine je opredeljenih 219,21 ha stavbnih zemljišč, kar je 4,43 % vseh zemljišč v občini. Ob analizi stanja v prostoru je bil ugotovljen obseg nezazidanih stavbnih zemljišč (cca 20 % vseh stavbnih zemljišč). Z novim prostorskim načrtom so določena nova stavbna zemljišča s skupno površino 28,03 ha, hkrati pa je v nekaterih naseljih s povrnitvijo v status kmetijskega zemljišča ali gozda zmanjšan obseg stavbnih zemljišč za 10,74 ha. Tako so za nove posege s prerazporeditvijo zemljišč iz primarne rabe v stavbna zemljišča opredeljene površine pretežno za namen bivanja (20,32 ha), gospodarski razvoj (4,24 ha), prometne površine (0,94 ha), okoljsko infrastrukturo (0,38 ha) in zelene površine (1,22 ha). Največ novih stavbnih zemljišč se zagotavlja na najboljših kmetijskih zemljiščih (8,89 ha), na drugi strani pa bo iz stavbnih zemljišč v primarno rabo povrnjenih 10,53 ha najboljših kmetijskih zemljišč.

Vabimo vas, da nadaljevanje članka poiščete tudi v naslednji številki Suhorobarja.

Za vse občane smo 24. 6. 2011 pripravili informativno svetovalni dan, ko smo v prostorih Občine Sodražica odgovarjali na vaša vprašanja in svetovali, kako najhitreje priti do ustrezne dokumentacije za gradnjo, prenavo, legalizacijo, ureditev meja in podobno. Vsem, ki se svetovanja tega dne niste mogli udeležiti, smo še vedno na voljo po dogovoru v naši pisarni na Škofljici (T: 051 390 945, ga. Nika). V septembru bomo svetovanja ponovili in sicer prva dva petka v mesecu, 2. 9. in 9. 9., med 14.00 in 17.00 uro, v prostorih Občine Sodražica.

V znanju je moč

Piše: Nina Pirc Vovčko

Letošnji mesec junij je predstavljal prelomnico lepemu številu mladih, ki so z diplomami zaključili vsaj prvi del študija. V tokratnem Suhorobarju vam predstavljamo tri izmed njih. Če svet v resnici stoji na mladih, bo po njih sodeč veder, ustvarjalen in preprosto dober do soljudi. Pa pogledjmo, kdo so.

Vedno nasmejana **Valentina Pirnat** iz Sodražice je v prostem času aktivna kot gasilka, animatorka na oratorijih, pevka in članica turističnega društva. Pa poklicno? Veliko je razlogov, zakaj se nekdo prepozna v določenem poklicu, svojega pa ima tudi Valentina. »Mene so navdušile nanizanke,« se zasmeji. »Ful dobro se mi je zazdelo delo medicinske sestre.«

Tako se je Valentina po Srednji zdravstveni šoli odločila za študij na Zdravstveni fakulteti, kjer je konec leta tudi diplomirala. Danes pravi, da odločitve ni obžalovala niti za sekundo. »V okviru zdravstvene nege delaš z otroki in odraslimi, s starostniki in z mamicami ... Sama sem se najbolj našla v patronaži in pri delu z odraslimi.«

Valentina je z avgustom že nastopila redno službo v UKC, na Urgentni interni medicini in centru za zastrupitve. »Pri njih sem začela kot študentka,« pove. »Krasno smo se ujeli in v pretežno mladem kolektivu se čutim sprejeto.« Valentini je prav to delo pisano na kožo, saj je dinamično in pestro: medicinske sestre pacientom jemljejo kri za preiskave, nastavljajo infuzije, asistirajo pri posegih in tudi organizirajo prevoz bolnikov na preiskave. Senčno plat dela po njenem mnenju predstavlja vedno več papirologije, vendar pa novopečeni medicinski sestri ta ne jemlje vesolja do dela. Njeno navdušenje in učinkovitost so očitno opazili tudi nadrejeni, saj je Valentina takoj po diplomi dobila delo za nedoločen čas.

Temo za diplomsko delo je našla kar pri delu, ko je opravljala prakso na kardiologiji. Naslov dela se tako glasi Zdravstvena nega bolnika z napredovalim srčnim popuščanjem – prikaz primera. »Gre za bolezensko stanje, ki je značilno po infarktih. Veliko ljudi zanj sploh ne ve. Ta bolezen upočasni in ovira vse organe v telesu, bolniki pa potrebujejo še dodatno pomoč,« razloži. Valentini čestitamo in ji želimo, da bi s svojim navdušenjem lahko pomagala čim več ljudem.

Marko Košir iz Sodražice se glede na izobrazbo giblje na področju, značilnem za naše kraje. Od nekdanj je bil namreč odločen, da se bo v življenju ukvarjal z lesom. »Ves čas sem bil v stiku z njim,« pojasni. »Kljub temu sem se zaradi dobrih uspehov v OŠ najprej vpisal na Gimnazijo Kočevje, ko je napočil čas za vpis, pa je v meni dozorela odločitev za Biotehniško fakulteto, Oddelek za lesarstvo.«

Sam študij ni bil popolnoma po njegovih pričakovanjih, saj so najprej obravnavali čisto splošne predmete, kot sta fizika in kemija. Šele v višjih letnikih so se predmeti navezovali na stroko. »Zdelo se mi je, da te na fakulteti bolj omejujejo kot spodbujajo, poleg tega smo imeli na voljo, pri

določenih predmetih, premalo sodobne literature, informacije so bile zastarele.« Ko začneš delati v praksi, se po Markovih besedah srečuješ z ogromno novega učenja, ki bi ga sicer moral pridobiti že na fakulteti. »Pozitivna plat študija pa je svoboda – lahko se poglobiš v stvari, ki te zanimajo, ostalo pustiš.«

Marko je junija uradno postal univerzitetni diplomirani inženir lesarstva. Zelo poenostavljeno povedano je v diplomskem delu preučeval zaščito lesa z borom, ki je v določenih količinah okolju prijazen fungicid in insekticid, vendar se iz lesa zelo hitro izpira. Naslov diplomskega dela se strokovno v celoti glasi Izpiranje borovih učinkovin iz lesa, impregniranega z različnimi pripravki na osnovi polietilenskih voskov in borove kisline.

Sedaj je Marko zaposlen v podjetju Mi&co. »Želel sem si dinamično delo in prav to sem dobil,« pove z nasmehom na ustnicah. Z delom je zadovoljen, čas pa mu dodatno zapolnjujejo številne športne dejavnosti in priljubljen hobi preučevanje delovanja človeka. Zraven spada raziskovanje del s področja psihologije, filozofije in delček kvantne fizike.

Kaj je iz tega izluščil? »Razmišljajte pozitivno in postanite pozitivno usmerjeni, saj ima to večji vpliv na vaše življenje, kot si predstavljate.« Marko za konec še navede pomenljivo misel Eleanor Roosevel: »Prihodnost pripada tistim, ki verjamejo v lepoto svojih sanj.«

Ana Arko z Gore se je poklicno usmerila v novejšo ustvarjalne vode – odločila se je namreč za študij krajinske arhitekture na Biotehniški fakulteti. »Zelo težko sem se odločila za študij,« pove. »Vedela sem samo to, da želim delati nekaj v povezavi z aranžiranjem, oblikovanjem. Dva meseca pred vpisom sem odkrila krajinsko arhitekturo in se vpisala.« Ana se je morala pripraviti na sprejemni izpit, ki predstavlja

najpomembnejši pogoj za sprejem. Kot pripravo nanj je obiskovala tudi t. i. art tečaj – osnove risanja. Oddahnila si je, ko je sprejemni izpit uspešno opravila, saj se je tisto leto poleg nje vpisalo več kot 100 kandidatov, sprejeli pa so jih le 30.

Kakšen je pravzaprav študij krajinske arhitekture? »Prvi letnik je bil precej splošen,« pojasnjuje Ana. »Med drugim smo imeli botaniko, kamnine in risanje, pa veliko ekskurzij. Kasneje smo oblikovali zasaditvene načrte – najprej za družinske vrtove, potem smo se postopno lotevali vse večjih projektov.« Lepo plat študija je predstavljalo izredno domače vzdušje, saj so se študenti in profesorji poznali med seboj, predavanja so potekala v eni učilnici, risali pa so v studiu, vsak za svojo veliko mizo. Študenti krajinske arhitekture vse leto delajo na projektih, kar pomeni, da na fakulteti preživijo ogromno časa.

V okviru diplomskega dela so se študenti, ki so želeli diplomirati junija, lotili konkretnega projekta – idejne zasnove Arboretuma Volčji Potok, za katerega se je z Arboretumom dogovorila njihova mentorica Ana Kučan. Dobili so geodetski načrt ter dokumentacijo z možnostmi, željami in predlogi ter se v timu z arhitekti lotili projekta. Anin tim je najprej pripravil analizo, nato pa zasnoval drzno idejo prenovitve parka v angleškokrajinskem slogu in s potmi, ki se vijejo skozi.

Ana, ki sedaj nosi uradni naziv univerzitetna diplomirana inženirka krajinske arhitekture, preko poletja dela v svoji stroki, v Botaničnem vrtu v Ljubljani. »Delam praktično vse,« razloži. »V rastlinjaku, skalnjaku, po gredah ... Pripravim zasaditveni načrt, posadim rastline, jih zalivam, plevem. Fino je, ker si pri tem še glavo spočijem.« Ana se z oktobrom loteva magisterija, za naprej pa pušča možnosti odprte. Želimo ji delo, kjer bo njena ustvarjalnost našla svoj pravi izraz!

PSOGLAVSKI DNEVI 2011

Tudi letos je prvi vikend v juliju Sodražica spet oživila in v našo dolino privabila veliko obiskovalcev. Tridnevna prireditev ponuja vse od sejma, obrti, zabave, športa, izobraževanja in veselja, da tradicionalnega dežja sploh ne omenjamo. Obiskovalce je tako čakalo veliko dogodkov v duhu prijetnega s koristnim. Pa lepo po vrsti.

V petek, 1. julija - 5. psoglavsko noč si bomo zagotovo zapomnili tudi po vremenu. Ponavadi govorimo, da nam v petek zvečer vreme nekoliko ponagaja, letos pa je bilo zelo, zelo poredno, dež je namreč padal celo noč. Toda kljub dežju obiskovalci ne samo da so prišli v velikem številu, ampak so tudi ostali in se zabavali do zgodnjih jutranjih ur in s svojim rajanjem (sicer dokaj neuspešno) odganjali dež. Pri tem so jim izdatno pomagali domača skupina Jur Jandar, Vili Resnik ter veličasten ognjemet.

Zato pa je bila toliko lepša sobota - Dan športa: 12. kolesarski maraton Po domovini rjavega medveda, prvo otroško kolesarjenje, nogometni turnir, odbojka na mivki, zabava za otroke s čarodejem Saturnom. Zvečer se je dogajanje preselilo na trg. Domači igralci in igralci so nam na hudomušen način prikazali zgođe in nezgođe iz vsakdanjega življenja oziroma domačega dvorišča in nas nasmejali do solz. Družbo jim je delal KUD Fantje od fare Sodražica. Kako se je Večer na trgu prijel, ne samo med domačini ampak tudi v širši okolici, pove dejstvo, da so bile že veliko pred prireditvijo do zadnjega kotička zasedene vse mize in klopi. Samo upamo in želimo si, da nadebudnim igralcem in igralcem ne zmanjka poguma in idej.

V nedeljo je pod velikim šotorom na trgu potekala osrednja tradicionalna prireditev Tržni dan - sedmi po vrsti, ki temelji na etnološkem prikazu nekdanjih obrti, poskuša pa

tudi obuditi utrip sejmskega dne, kakršen je bil nekoč. V Sodražici želimo zavestno predstaviti stare navade, jih obeležiti in pokazati mlajšim rodovom, saj nekaterih poklicev in dejavnosti sploh ni več. Predstavilo se je preko 25 izdelovalcev suhe robe, lončarstva, domačih obrti, obiskovalci pa so lahko nakupili izdelke prav iz rok izdelovalcev. Letos sta Ivan in Metod premierno prikazala »trgovanje po starem« in vanj vključila tudi nič hudega sluteče povabljenе goste. Šedrzanke so napekle pecivo in s svojo stojnico kulinarčno popestrile ponudbo Tržnega dne. Poskrbele so tudi za zdravo prehrano, saj so pripravile najrazličnejše namaze, s katerimi so postregle obiskovalcem. Obiskovalce na Tržni dan seveda privabijo tudi ugodni sejmski nakupi. Na stojnicah je bilo moč kupiti vse vrste izdelkov, za različne priložnosti po ugodnih sejmskih cenah, med njimi seveda tudi suho robo.

Tržni dan je bil bogat s kulturnim programom, v katerem so nastopila društva iz Sodražice in okoliških krajev - mažoretke, Klub harmonikarjev Urška, pihalni orkester, učenci glasbene šole. Ob 11.

uri se je začel uradni del prireditve s pozdravnim govorom našega župana, osrednji govornik pa je bil evropski poslanec Lojze Peterle. Kljub zamudi je njegov govor, ki je bil posvečen 20. obletnici neodvisnosti Slovenije, zelo odmeval. V govoru se je dotaknil trenutnega stanja v državi in izpostavil: »Ni časa za sanje, zbuditi se je treba. Če bomo zaspali, se bomo lahko zbudili brez vsega.« Po govoru je obiskovalcem nekajkrat zaigral na orglice in poklepetal z obiskovalci in izdelovalci. Videti je bilo, da mu je bilo videno in slišano zelo všeč.

Po nagovorih je sledil kulturno-zabavni program z nastopom Kvinteta Društva upokoјencev Sodražica in folklorne skupine iz Celja. Popoldan je zabave žejno množico zabaval Ansambel Franca Miheliča, v parku pred zdravstvenim domom so mladi pripravili ustvarjalne delavnice za otroke in mladino, ki so jim sledili koncerti skupin pod skupnim imenom Oder Mladih.

Lačni in žejni so na številnih gostinskih stojnicah lahko izbirali med kulinaricnimi specialitetami, posebna pozornost je bila namenjena trojki in pečenemu »šedrškemu« volu, da lovskih in ribjih specialitet niti ne omenjamo.

V ponedeljek pa še ni bilo vsega konec. Adrenalina, ki nas je gnal pred in med prireditvami, ni bilo več, zato pa je bilo ogromno pospravljanja. Pa vendar popoldan naključni obiskovalec ni mogel niti slutiti, kaj vse se je dogajalo konec tedna, vse je bilo namreč tako kot prej.

Kot ponavadi smo se 14 dni po Psoglavskih dneh, v soboto, 16. julija, vsi sodelujoči srečali na pikniku na balinišču in se poveselili.

Po končanih Psoglavskih dnevih si je Organizacijski odbor Psoglavskih dnevov pod vodstvom Jožeta Levstka pošteno oddahnil, saj je prireditev uspela. Pred samo prireditvijo je imel TD Sodražica, skupaj s soorganizatorji Občino Sodražica, gasilskim društvom in balinarskim klubom zahtevno nalogo, saj je organizacija in izvedba tridnevnega dogajanja v Sodražici nedvomno zelo zahtevna naloga, še posebej ker temelji na prostovoljnem delu. S ponosom lahko zatrdimo, da nam je kljub težkim časom in muhastemu vremenu dobro uspela. Pomagalo nas - vas je preko 150 ljudi, tako posameznikov kot članov različnih društev, z zagnanostjo so nas prijetno presenetili sodraški lovci.

Drugo leto zapored smo priča prenovljeni grafični podobi Psoglavskih dni. Če se je lani Psoglavček še kobacal iz ravnokar razbitega jajca, je letos lepo oblečen v narodno nošo že uganjal norčije in nas s plakatov in ostalih promocijskih materialov vabil v Sodražico. Zahvaljujemo se Barbari ne samo za oblikovanje, ampak tudi za seznanitev z osnovnimi pravili vizualne komunikacije. Enako hvala tudi Mateji za, kljub veliki časovni stiki, dokončen izgled plakatov in zloženek ter pripravo le-teh za tisk.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli prispevali k temu, da se je Sodražica predstavila v dobri luči, obiskovalci pa so naš kraj zapustili zadovoljni. Upamo in želimo si vašega sodelovanja tudi v prihodnje, saj se prireditev lahko uspešno razvija in nadgrajuje le s pomočjo celotne »šedrške« doline oziroma njenih krajanov in krajanek. Hkrati se opravičujemo, saj bi za poimenske zahvale sponzorjem, posameznikom in ostalim kaj hitro zmanjkalo prostora. Ob tej priložnosti vas vse skupaj prav lepo vabimo v Sodražico na Psoglavske dneve 2012, še prej pa konec leta na štefanovo.

Za TD Sodražica Pavle Košir in Petra Marn
Foto: Zdenka Lušin

Dan športa (futsal in odbojka)

Piše: Tadej Levstek

Tako kot vsako leto se je v Sodražici po petkovem koncertu v soboto, 2. 7. 2011, odvijala prava plejada športa. Na igrišču sta se je odvijala sedaj že kar tradicionalna turnirja v futsalu in beach volleyu. Oba turnirja sta potekala v organizaciji Športnega društva Extrem. Lepo jasno in sončno sobotno jutro je jasno dalo vedeti, da bo na igrišču prava nogometna in odbojgarska fešta vse do mraka, kajti vreme je bilo idealno za igro in za gledalce. Tako se je futsal turnirja udeležilo 11 ekip, katerih igralci so prihajali iz Ljubljane, Grosuplja, Velikih Lašč, Ribnice, Cerknice, Loškega Potoka in Sodražice. Tekme sta sodila Dušan Andoljšek in Suvad Okič.

Končni vrstni red pa je bil sledeči:

1. mesto: Mi & Co
2. mesto: KMN Sodražica Poliestet
3. mesto: KEMONT
4. mesto: DINSO Okič

Najboljši vratar: Miha Poje (KMN Sodražica Poliestet)

Najboljši igralec: Uroš Arko (Mi & Co)

Tudi odbojke na mivki se udeležuje vsako leto vedno več odbojkarjev in odbojkaric, kar navdušuje z optimizmom, da lahko na te dneve privabimo tudi veliko ljubiteljev odbojke na mivki tudi

12. kolesarski maraton Po domovini rjavega medveda

Piše: Miran Štupica, predsednik ŠD Sodražica

V okviru letošnjih Psoglavskih dnevov je ŠD Sodražica - kolesarska sekcija priredila že 12. kolesarski maraton Po domovini rjavega medveda v dolžini nekaj čez 50 km in 1. otroški maraton na progi med Sodražico do Lipovšice in nazaj v dolžini 5 km. Kolesarski maraton je letos potekal nekoliko drugače kot prejšnja leta, saj so kolesarji vozili najprej po asfaltni cesti proti Vagovki in nato do doma na Travnih Gori, kjer se je trasa proge odcepila desno proti Ogenjci vse do Jelenovega žleba. Od tu je proga potekala po makadamski cesti do Zadolja nad Ribnico, mimo Ugarja do Ribnice, od tu do Jurjevce nazaj po asfaltni cesti v Sodražico. Tudi letos maraton ni bil tekmovalnega značaja, sodelovalo pa je 50 kolesarjev, na otroškem maratonu pa je sodelovalo 8 otrok v spremstvu staršev ter članov ŠD Sodražica. Vsi udeleženci maratona so prejeli zaslužen medaljo, majico ter hrano in pijačo. Ob tem je potrebno poudariti, da je maraton tudi letos minil brez padcev in posledično poškodb, kar pomeni, da je domače ŠD - kolesarska sekcija pod vodstvom Mihelič Janeza pri organizaciji mislila na vse, predvsem pa na varnost vseh kolesarjev.

Takoj po štartu kolesarskega maratona so vsi člani ŠD Sodražica, vključeni v organizacijo te športne prireditve, odšli na sodraško pokopališče ter prižgali svečo dolgoletnemu predsedniku Stanetu Riglerju.

Ob tej priložnosti se ŠD Sodražica zahvaljuje za sodelovanje pri organizaciji maratona pripadnikom PGD Zamostec in PGD Sodražica in vsem ljudem dobre volje, ki so kakorkoli pomagali pri tem.

iz sosednjih občin. Letošnjega turnirja se je udeležilo 9 ekip, ki smo jih z žrebom razdelili v tri tekmovalne skupine. Imeli smo kaj videti. Vse tekme so bile lepe za oči. Vendar tudi tukaj je nekdo moral zmagati. Tekme so sodili: Jaka Debeljak, Uroš Arko in Gorazd Knavs.

Končni vrstni red:

1. mesto Aleš&CO (Kočevje)
2. mesto JZS (Kočevje)
3. mesto Sveta trojica (Sodražica)
4. mesto Žoge (Grič pri Ribnici)

Pokal za fair play je prejela ekipa Čuri Muri (Sodražica)

Žanjice in Tržni dan

Piše: Milka Gornik

Članice Društva upokojencev Sodražica smo tudi letos sodelovale na Tržnem dnevu. Po zaslugi Olge, ki ima res bogat zaklad spominov na čas njenega otroštva in mladosti, lahko na vsakem Tržnem dnevu prikazemo drugačno sceno. Tako smo v petih letih prikazale ker nekaj običajev, ki so dali zaslužek in krajšali večere našim prednikom pred več kot petdesetimi leti. Na letošnjem Tržnem dnevu smo se kot žanjice z vso opremo in vozičkom, naloženim s snopi, udeležile povorke, skupaj z godbo, mažoretkami in narodnimi nošami. Nato smo se preselile v svoj delovni kotiček, kjer smo delale vse, kar je povezano z volno: cofanje, gradašenje, predenje, navijanje štrene in štrikanje. Na stojnici pa smo prikazali izdelke, kot so pulover nogavice, copatke, rokavice, seveda vse iz volne. Zadišalo je tudi iz lonca. Pripravili smo jedi iz jabolk in fižola, kot so to kuhali včasih. Med obiskovalci, ki so jedi poizkusili, je bil tudi častni gost Lojze Peterle, ki je z nami tudi prijetno poklepetal.

90 let PGD Zamostec

Pripravila: Nuša Ambrožič, Blaž Kovačič

V mesecu juniju 2011 je v Zamostcu potekala proslava v počastitev 90-letnice domačega gasilskega društva. Ker gre za častitljivo obletnico, je prav, da se ob obletnici ozremo na pot, ki jo je društvo prehodilo od svoje ustanovitve do današnjih dni.

Da letos lahko društvo praznuje visok jubilej, gre zahvala ustanoviteljem, ki so pred devetdesetimi leti, leta 1921, imeli voljo in pripravljenost priskočiti na pomoč, in vsem našim predhodnikom, ki so naše prostovoljno društvo ohranjali in posodabljali vse do današnjih dni. Mnogih med njimi ni več med nami, nanje so se zbrani na prireditvi posebej spomnili z minuto molka.

Društvo je bilo ustanovljeno kmalu po prvi svetovni vojni. Pred ustanovitvijo PGD Zamostec so se vaščani aktivirali v gasilski četi v sklopu PGD Sodražica. Zaradi boljše požarne varnosti so se odločili, da ustanovijo svoje gasilsko društvo. Med ustanovitelje so se zapisali Anton Klun, Franc Klun, Franc Lesar, Anton Mohar, Janez Lovšin in Alojz Ambrožič kot prvi predsednik.

Žal o dejavnosti društva pred in med drugo svetovno vojno ne obstajajo nikakršni zapisi, saj so bili med drugo svetovno vojno uničeni. O dejavnosti društva v tem času govorijo le pričevanja naših starejših članov. Tako izvemo, da so na mestu, kjer danes stoji gasilski dom, po ustanovitvi zgradili shrambo in lesen stolp za namen hranjenja gasilskega orodja in zagotavljanja ustreznih požarne varnosti.

Prva leta po drugi svetovni vojni so bila namenjena izgradnji in obnovi domov in vzpostavitvi novega življenja v svobodi, zato se je aktivnost članov v prvih povojnih letih usmerjala v medsebojno sosedsko pomoč. Do začetka petdesetih let je imelo društvo v lasti ročno brizgalno, ki jo je zamenjalo za motorno, tako imenovano Rakovico. V tem času je bila aktivna tudi že ženska desetina, ki se je vključevala v delo in življenje društva. V petdesetih letih je društvo zamenjalo star voz za prevoz moštva in brizgalne ter pomagalo pri izgradnji vodovoda v domači vasi.

Šestdeseta leta so se začela za člane društva zelo aktivno, saj se je začel graditi nov gasilni dom. V veliko fizično in

materialno pomoč so bili vsi vaščani, prav tako se je takratno vodstvo pri iskanju finančnih sredstev s prošnjami obrnilo tudi na izseljence v Ameriki oziroma Nemčiji. Leta 1961 je društvo praznovalo 40-letnico ustanovitve in razvilo nov društveni prapor.

Gasilci PGD Zamostec leta 1951

V začetku sedemdesetih let je bil v Zamostcu dokončan gasilski dom. Oprema je bila posodobljena leta 1972 z novo motorno brizgalno ROSENBAUER, istega leta je bil razvit prvi pionirski prapor. Dom so leta 1975 opremili z električno sireno. Konec sedemdesetih let se je pokazala potreba po nabavi gasilskega vozila, ki je bilo v začetku osemdesetih let tudi nabavljeno.

Med vsem naštevanjem dejavnosti članov ter opremljenosti društva ne smemo izpustiti pomembnega pečata, ki ga je društvu dal njegov predsednik Ignacij Gačnik. Društvu je predsedoval vse od leta 1936 do leta 1975, ko mu je bil dodeljen status dosmrtnega častnega predsednika društva.

Člani so v osemdesetih letih dograjevali gasilski dom in uredili njegovo okolico. Konec osemdesetih je bila nabavljena nova prikolica, ki so jo predelali tako, da je dopolnjevala vozilo LADA NIVA, sicer nabavljeno leta 1990.

Začetek devetdesetih let je bil v znamenju priprav na praznovanje 70-letnice društva, vendar je praznovanje preprečila osamosvojitvena vojna. V tem desetletju je bil obnovljen stari stolp in urejene sobe v gasilskem domu ter popravljena streha. Ob 85-letnici društva je bilo nabavljeno poveljniško vozilo Mitsubishi. V letu 2011 je bila

nabavljena nova prikolica, ki dopolnjuje funkcionalnost poveljniškega vozila.

V bližnji prihodnosti se načrtuje rekonstrukcija doma, ki je postal funkcionalno neustrezen in ga tudi že pošteno najeda zob časa. Za rekonstrukcijo doma se že pripravlja projektna dokumentacija.

Ob krajšem pregledu delovanja društva in članov v devetdesetih letih lahko ugotovimo, da je prostovoljna dejavnost na vasi ponovno zaživela v zadnjih letih in da je prav gasilsko društvo gonilna sila vseh aktivnosti v vasi. Živa je skrb za pomoč sočloveku v nesreči, kar se je pokazalo ob zadnjih neurjih. V času, ki prihaja, je za človeka prav ta bistvenega pomena. Člani so bili složni vseh devetdeset let in kljub nenehnem nihanju števila članov smo veseli, da današnja mladina kaže zanimanje za gasilsko dejavnost, saj so prav oni garancija za ohranitev društva še v naprej.

Slike: Arhiv PGD Zamostec

Ignacij Gačnik

Pionirji na tekmovanju v Prigorici 1989

Praznovanje ob otvoritvi obnovljenega gasilskega doma v Sodražici

Piše: Metod Pucelj, predsednik PGD Sodražica

Za sodraške gasilce je bil 11. junij 2011 velik in pomemben dan. Lansko leto se nam tak čas ni niti sanjalo, da nam bo uspelo izpeljati tako velik in pomemben projekt, celotno prenavo, razširitev in ureditev gasilskega doma, ki je velika pridobitev tudi za kraj in občino Sodražica.

Zgodovina sodraškega gasilstva sega daleč nazaj v leto 1898, ko so se takratni veljaki odločili, da ustanovijo gasilsko društvo. Zgradili so sodoben, za takratne razmere tudi zelo velik gasilski dom z občinsko hišo, ki je bil postavljen na lokaciji nasproti zdravstvenega doma. Tudi tisti dom je imel večnamensko funkcijo, v njem se je odvijalo veliko pomembnih dogodkov.

Časi so se spreminjali, vojne vihre so zahtevale svoj davek. Zgradba se je postarala, občina se je preselila v Ribnico, vse več je bilo popravil, dom je postal pretesen. Pisala se je letnica 1977, ko so se člani gasilskega društva odločili, da na mestu bivše oljarne zgradijo večji in sodobnejši gasilski dom ob zgradbi krajevne skupnosti. Operativni člani so dobili nov zagon. V domu so bili urejeni sodobni prostori z dvorano v mansardi. Dolgo je bil eden lepših gasilskih domov daleč na okoli.

Čas hiti in prinaša spremembe. Ob praznovanju 100-letnice društva se je pokazala potreba po sodobnejši gasilski opremi in tehniki. Prostora v gasilskem domu je primanjkovalo, tako za vodenje

dovoljenje. Težko se je bilo odločiti za začetek gradnje, saj sredstev za tako veliko investicijo društvo ni imelo. Odločili smo se za delo v lastni režiji in začeli z rušenjem najstarejšega dela doma, ki je bil predelan iz nekdanje oljarne. Zgradili smo prostore namenjene organizacijskim potrebam in sanitarije. Po tihem smo upali, da bo prišel čas, ko bomo nadaljevali drugi del gradnje. V letu 2010 je padla odločitev, da je potrebno nekaj ukreniti. Tudi materialno smo se založili, saj smo ob pomoči občine, ki nam je dovolila posek lesa, že imeli pripravljeno celotno ostrešje. Zaradi zahtevnosti gradbenih del smo se odločili, da gradnjo prevzame domače gradbeno podjetje. Po

pregledu celotne dokumentacije smo v aprilu 2010 podpisali pogodbo in dela so se kmalu začela. Marljiva delovna skupina je delala cele dni in objekt je hitro rasel ter pridobival končno podobo. Sredi poletja je na ostrešju zasijala prelepa smrečica, ki je oznanjala, da bo dom kmalu dobil streho nad glavo. Gradbena dela se niso ustavila. Kljub pomanjkanju delovnih rok, še posebno pa finančnih sredstev, nismo ostali sami. Dobri ljudje

in vodilni možje podjetij v kraju in izven ste se dobrosrčno odzvali na naše prošnje za pomoč in nam pomagali materialno

in finančno. Vsi donatorji ste pripomogli, da imamo ta prečudovit objekt, ki je bil, kljub nekaterim nedokončanim delom v notranjosti, tudi uradno predan v uporabo.

Pred uradnim prevzemom je društvo pripravilo proslavo s kratkim kulturnim programom, na katero se je odzvalo veliko število uniformiranih gasilcev iz skoraj vseh PGD Gasilske zveze Ribnica, kakor tudi iz drugih sosednjih gasilskih zvez. Povabilu so se pridružili še vodstvo gasilske zveze Ribnica, predsednik regije Ljubljana II, Janez Henigman, župan Blaž Milavec, ter dekan ribniške dekanije mag. Anton Berčan, ki je blagoslovil gasilski dom.

Ob zaključku je društvo vsem velikodušnim donatorjem in sponzorjem podelilo plakete s sliko gasilskega doma v zahvalo za pomoč in delo v gasilskem domu, ki jim bo v spomin na ta svečan dogodek. Posebno priznanje, kipec sv. Florjana, pa je podelilo g. Blažu Milavcu, županu Občine Sodražica, za naklonjenost in požrtvovalnost, ker je prisluhnil našim potrebam in ter podprl finančno pomoč občine, brez katere tega, kar imamo, danes ne bi bilo.

Sledila je gasilska veselica z bogatim srečelovom, na kateri nas je do zgodnjih jutranjih ur razveseljeval in zabaval ansambel Krjavelj.

Spoštovani! Ob koncu se v imenu PGD Sodražica in v svojem imenu najlepše zahvaljujem vsem gasilcem, krajanom in donatorjem ter darovalcem dobitkov za srečelov, ki ste s svojim delom in s prispevki pripomogli, da je bil ta objekt dokončan in predan v uporabo.

Hvala vam! Na pomoč!

društva, kot za operativno dejavnost. V letu 2004 so nastali idejni načrti za prenavo in razširitev doma. Urejanje dokumentacije in izdelava načrta sta se zavlekla vse do leta 2007, ko smo končno pridobili gradbeno

Če nisi dedič, ne moreš biti pionir

Piše: Ana Modic

Te besede našega župana, Blaža Milavca, ki jih je izrekel na proslavi ob 70-letnici ustanovitve Ribniške čete na Travnici Gori, mi dajo razmišljati: kdo je dedič, kdo je pionir. Kakšna je povezava med njima?

Dedič je tisti, ki deduje po prednikih, pionir je začetnik neke nove dejavnosti. Dediči ne dedujemo le materialnih stvari: posestva, denarja, dedujemo tudi moralne vrednote, ki smo jih prevzeli od prednikov. Predniki pa niso le naši starši, ampak tudi širše okolje, ki vpliva na nas. Tako smo vsi podedovali ne samo slovenske gozdove, vodo, neba nad nami, gor, polj in travnikov, podedovali smo tudi naš slovenski jezik, našo kulturo, našo samozavest, našo predanost pravičnosti, resnicoljubnosti, svobodi, enakosti med seboj. In šele na podlagi te dediščine lahko začenjamo kot pionirji in pri tem izkoristimo svojo dediščino. To dediščino so nam pomagali ohranjati tudi borci I. Ribniške čete, ki je bila ustanovljena 13. julija 1941 v bližini sedanjega Doma na Travnici Gori. V njej so bili tudi mladi fantje, člani SKOJ-a, iz Sodražice, Ribnice, Loškega Potoka in člani organizacije TIGR.

V spomin na to ustanovitev se je odvijala 16. julija t. l. pred Domom na Travnici Gori spominska slovesnost. Na stavbi je pritrjena obnovljena plošča, ki govori o ustanovitvi I. Ribniške čete. Pod njo so člani ZZB za vrednote NOB Ribnica postavili šopek v barvah slovenske zastave. V rahlem vetru so pred vhodom v Dom plapolale zastave EU, Slovenije in Občine Sodražica. Hrib nad Domom je postal parter in balkon gledališča na prostem. Prapori borčevskih organizacij so počastili prizorišče dogajanja. Sedeži pred odrom so bili namenjeni vabljenim gostom: županom naše in sosednjih občin, predstavnikom borčevskih organizacij in organizacije TIGR, sorodnikom borcev I. Ribniške čete, nastopajočim na proslavi, starejšim udeležencem proslave. Bilo je kakih 150 udeležencev. Že pred samo proslavo je delegacija KO ZZB za vrednote NOB Sodražica v sestavi: Angelca Dečman, Miran Štupica in Nina Pihler odnesla venec k spomeniku na Velb, kjer je padel borec I. Ribniške čete.

Program je povezovala in vodila neutrudna Irma Grbec. Slavnostni govornik je bil tov. Gorjanc, član Predsedstva ZZB za vrednote NOB Slovenije. V govoru je pojasnil pot borcev I. Ribniške čete od ustanovitve pa do konca vojne, ko so borci iz te čete prehajali v druge partizanske formacije in se v njih borili za

svobodo svojega naroda. Nekaj primernih besed je povedal tudi gospod Blaž Milavec, župan Občine Sodražica, ki je poudaril tudi to lepo misel, ki jo dajem kot moto članka. Poudaril je pomen spoštovanja preteklosti za življenje v sedanjosti. Borbene pesmi so odmevale po Travnici Gori, ko se je oglasila harmonika g. Cirila Skebete in so ji s svojimi glasovi pomagali še možje iz pevske skupine Prijatelji. Poživitev dogodka pa so bili otroški glasovi učenk OŠ Sodražica, ki smo jih slišali v dveh recitacijah in petju ob spremljavi kitare. Maksin, Lana in Katarina so za svoj nastop požele dolg aplavz. Ob zaključku prireditve je tov. Jože Andoljšek, predsednik OO ZZB za vrednote NOB Ribnica, podelil posebno priznanje tov. Francetu Vidmarju, dolgoletnemu praporščaku pri OO ZZB Ribnica.

Prireditve se je nadaljevala ob prijateljskem druženju starih znancev, tovarišev in prijateljev.

Člani ZB Sodražica so pred praznovanjem 70. obletnice ustanovitve Ribniške čete na Travnici gori dne 16.7.2011, na Novi Štifti prenovili napis na spomeniku padlim.

Levo: spomenik pred obnovo, desno: spomenik po obnovi napisa.

Ribniška četa – Praznovanje obletnice

Piše: Mirko Oražem

16. julija 2011 je ribniško Združenje ZB s Krajevno organizacijo ZB Sodražica organiziralo v Travnju Gori proslavo ob 70. obletnici ustanovitve ribniške partizanske čete.

Proslava je bila lepo in dobro organizirana. Podrobno o poteku proslave nimam namena pisati, želim pa vseeno dogodek analizirati in dopolniti z razpoložljivimi argumenti o dogajanju v preteklosti.

Po 1. svetovni vojni je bila Primorska pokrajina priključena Italiji. Po nastanku fašizma, leta 1922, se je za slovensko in hrvaško ljudstvo začela prava diktatura za kratenje človekovih pravic in svoboščin. Ljudstvo se je upiralo z nepokorščino in organiziralo oborožen upor.

Ustanovili so revolucionarno organizacijo z imenom TIGR (Trst, Istra, Gorica, Reka). Tigrovci so izvajali sabotažne akcije. Fašistična oblast jih je začela preganjati. Večina upornikov se je umikala v takratno Jugoslavijo. Razkropili so se po vsej takratni Dravski banovini – sedanji Sloveniji. Med vodilnimi se je že leta 1928 slučajno zatekel v Ribnico pravi revolucionar proti fašizmu Anton Majnik, ki je tukaj služboval kot učitelj. V Ribnici je že pred vojno dobival orožje iz Ljubljane. Povezan je bil z domačinom Jožetom Zalarjem. Stanovala sta skupaj v stari posojilnici. V kletnih prostorih sta v bunkerju skrivala orožje.

Ob nastopu italijanske okupacije, sta se pridružila Majniku še Danilo Zelen in Ferdo Kravanja. Ta trojka je predstavljala jedro razkropljene tigrovske organizacije. Bili so vsi prekaljeni borci proti fašizmu. Te so preganjali italijanska in jugoslovanska oblast, pred obema so se morali skrivati. Ob prihodu Italijanov v Ribnico je Jože Zalar odpeljal tigrovce v skriališče v Malo goro in z njimi vzdrževal zvezo. Med tem je skrito orožje prepeljal v bunker Fajdigove barake v Podklanec. Kasneje je bilo to orožje preneseno v Travno Goro. (Vedeti moramo, da je bila ob napadu na Jugoslavijo v Ribnici garnizija vojske. Kdor je bil zainteresiran za orožje, si ga je lahko priskrbel). Ob napadu Italijanov in orožnikov 13. maja 1941 na njihovo skriališče je padel Danilo Zelen, Ferdo Kravanja je bil ranjen, Anton Majnik jim je pobegnil. Po tem incidentu se je Majnik preselil v Travno Goro.

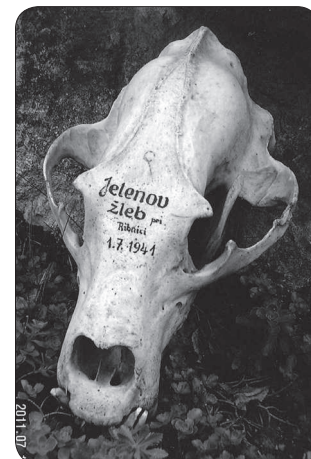
Danilo Zelen, vojaški vodja TIGR-a, je že v februarju 1941 na posvetu v Selcah pri Crikvenici sklical predstavnike te tajne organizacije. V primeru vojne so Tonetu Černaču poverili skrb za skladišče orožja in streliva. Takratni poziv Danila Zelena »Dobimo se v gozdovih nad Ribnico« je napovedal bližajočo vojno na naših tleh in nujnost nadaljevanja boja. To dokazuje, kako nepretrgan boj za dokončno osvoboditev so vodili tigrovci, prvi v vrstah partizanske vojske.

Tone Černač je na poziv Danila Zelena že junija 1941 prepešal iz Makedonije, kjer je bil zaposlen kot gozdni delavec. Medtem je Danilo že padel v boju na Mali gori. Poiskal je Majnika in tovariše, ki so se zatekli na Travno Goro. Tone Černač, imenovan tudi legendarni primorski junak, je s tedanjimi tovariši iz ribniške doline že 1. julija 1941 ustanovil prvo oboroženo partizansko četo na slovenskem. Kmalu se je četi pridružil še Just Godnič. Majnik je bil tedaj že aktivist OF. Nekateri domačini iz Ribnice so bili že člani KPS in pozneje člani OF. Tone Černač, tigrovec, preizkušen v številnih akcijah proti fašistom, je bil določen za vodjo oborožene skupine. Po izjavi Černača je bilo v četi 14 borcev. Za prehrano so delno poskrbeli nekateri domačini iz Ribnice. Tone Černač, kot že izkušen lovec, je uplenil medveda, s katerim so se prehranjevali (brez soli) prvi borci.

Lobanjo medveda z datumom 1. 7. 1941 – ustanovitev čete, hrani sin Janez Černač, Gorenje, Stara Cerkev, ki jo je javnosti predstavil na proslavi.

Za ustanovitev oborožene čete za boj proti okupatorju na Travnju Gori se je hitro razvedelo. Že v prvih dneh julija jih je obiskal dr. Aleš Bebler. Cinično je ocenil ustanovljeno partizansko četo in jo krstil »medvedji lovci«.

V drugi polovici julija 1941 je tov. Bebler na Travnju Goro že poslal sekretarja Okrožnega komiteja KPS za kočevsko, prof. Jožeta Šeška, ki je s seboj pripeljal dva Slovence: sekretarja OF iz Kočevja, Lisca Alojza – Mora in Kočevarja Alojza Handlerja – Pepčka, iz Stare Cerkve, z namenom, da z njimi zapolni že ustanovljeno partizansko četo. (Vir: Kočevski Nemci – partizani, Zdravko Troha) Tedaj je tov. Šeško imenoval novega komandirja čete tov. Filipa Tekavca in za komisarja tov. dr. Janeza Kmeta. Oba člana partije. Na novo je nastala že ustanovljena partizanska četa z novim datumom 13. 7. 1941.

Zaradi te odločitve je bila četa obsojena na propad. Tigrovci so se zavedali svojih zaslug v večletnem boju s fašizmom in prizadevanjem za ustanovitev čete. Moralno so bili zelo prizadeti. Že med letom se je začela četa redčiti. Proti jeseni sta se Tone Černač in Just Godnič, z vednostjo ostalih borcev v četi, poslovala in odšla na Primorsko. To sta bila največja in najsposobnejša organizatorja. Majnik je ostal še nekaj časa, nato je tudi on odšel iz čete. Tudi na novo nastavljen komandir čete se je že sredi zime 1941/42 pojavil v drugih partizanskih enotah. (Vir: Notranjski odred, Tomšičeva brigada I.del, MK, Mira Cencič, 1997, SP Dela 11. junij 2005, Brošurica TIGR, Vera Brgoč in Alenka Čuk, Anton Černač, 1905–1984, Nova Gorica 1997)

Istega dne kot ribniška četa, je bila ustanovljena tudi Molniška četa, ki se že 40 let postavlja kot prva partizanska četa na slovenskem in edina v Jugoslaviji, kar ne drži. Ustanovljena je bila s podobnim motivom kot ribniška. Napovedana je bila racija (policijska gonja za sumljive osebe). V tistem kraju pred Ljubljano in Zadobrovo je bilo veliko organiziranih ljudi. TIGR-a tam ni bilo.

Šele pred 26. julijem 1941 sta Boris Kidrič in Josip Rus (oba člana ustanovnega sestanka OF) začela ugibati, kako naj bi se imenovala oborožene skupine v boju proti okupatorju. Kidrič je predlagal, da se imenujejo partizani, Josip Rus, ki je bil Maistrov borec za severno mejo s krepkimi izkušnjami, je zagovarjal, da naj bi se te enote imenovala domobranci (tedaj jih še nikjer ni bilo). (Vir: Zapiski iz življenja Josipa Rusa, leto 1992 – Veljko Rus)

Partizanska četa pod vodstvom TIGR-a na Travnju Gori je bila takrat že ustanovljena. Primorci so ta naziv poznali. Uporabljali so ga: Italijani (partigiano, fr, partisan, v španski vojski, v ruski itd, na Gorenjskem so take diverzantske skupine imenovali »gošarji«, nemški okupator jih je imenoval »komunistične tolovaje«, v Srbiji in Črni gori so gverilske skupine proti Turkom imenovali »četaše« itd). CK KPJ (Centralni komite komunistične partije Jugoslavije) je šele 12. 7. 1941 razpravljalo o oznaki partizan za slov. narodnoosvobodilne

borce, ki sta jih organizirali OF in KPS. Poklical je vse za boj sposobne prebivalce Jugoslavije v partizanske oddelke. Naziv se je uveljavil sredi julija 1941. (Vir: Enciklopedija Slov., 8. knjiga)

Ribniška četa z oznako partizanska je bila tedaj že ustanovljena. Tigrovci so dali podlago za splošen ljudski odpor v Sloveniji in na Primorskem ter omogočili delovanje Osvobodilni fronti. Tigrovci so z večletnim bojem s fašisti uvedli parolo SMRT FAŠIZMU – SVOBODA NARODU, ki se je med vojno in skoraj še deset let po vojni uporabljala po vseh institucijah v državi. Partija tigrovcev ni priznavala kot revolucionarno organizacijo. Že od vsega začetka vojne jih je imela za teroriste in zamolčane. Partija ni dopustila, da bi katerakoli organizacija vodila boj proti okupatorju brez njene vodilne vloge (podobne povedi so zapisane v mnogih publikacijah in člankih po časopisih).

Po dobrih 66-tih letih, 8. septembra 2007 v Novi Gorici, na proslavi ob dnevu priključitve Primorske k matični domovini je tov. Janez Stanovnik, naš predsednik Združenja ZB NOV, končno in dokončno le priznal, da so bili tigrovci prvi domoljubi in protifašisti,

ko je na prapor tigrovcev pripel častni borčevski znak. Menim, da se je s tem končalo dolgoletno zamolčanje, nezaupanje in nepriznavanje tigrovske organizacije ustanovljene na Nanosu leta 1927.

Kot udeleženelec NOV sem razočaran nad vodstvom ribniškega Združenja ZB za vrednote NOV, da s tolikimi oprijemljivimi argumenti, kolikor sem jih navedel, niso imeli toliko poguma, da bi mirne duše prikazali ribniško partizansko četo kot prvo in edino v tistem času, ustanovljeno 1. 7. 1941 na slovenskem ozemlju, na Travnih Gori.

S tem dejanjem bi se tigrovcem upravičeno in argumentirano spravno oddolžili za večletno zamolčano organizacijo TIGR, ki je zgodovinsko končala prav v Ribnici. Obenem bi naše kraje ribniške in sodraške doline s Travno Goro zaznamovali kot zgodovinsko območje dogodkov v drugi svet. vojni. (Vir, kot je zapisno v Enciklopediji Slov., 10. knjiga, stran 211, ne bi mogli upoštevati. Knjiga je bila izdana leta 1996 in tedaj TIGR-ovci še niso bili priznani kot revolucionarna organizacija proti fašistom)

Popravek k prispevku »Šest odličnjakov pri županu« Niko in ne Jan

Med odličnjaki, ki so letos obiskali sodraškega župana, je Niko Adamič in ne Jan Adamič, kot je navedeno v Suhorobarju št. 70 na str. 8 v prispevku »Šest odličnjakov pri županu«. Niko je doma s Svetega Gregorja, osnovno šolo pa je kot skorajda vsi Slemenci zaključil v Sodražici.

Darja Vetrlih

Vabilo na srečanje veteranov

Pokrajinski odbor Zveze veteranov vojne za Slovenijo Ljubljana okolica (v nadaljevanju PO ZVVS) že več let organizira srečanje pripadnikov PO ZVVS. Tako bo tudi letos, in sicer **20. avgusta 2011** na letališču **v Šentvidu pri Stični**, zato ste vljudno vabljeni na prireditev.

PROGRAM SREČANJA:

- do 13:30 prihod veteranov in ostalih udeležencev z avtobusi in kratek pozdravni nagovor
 - ob 14:00 začetek pohoda (letališče Šentvid–Muljava cca 13 km)
- od 16:00–16:30 prihod pohodnikov na Muljavo (sledi kratka proslava in ogled Jurčičevega muzeja)
 - ob 17:30 povratek na letališče z avtobusi (sledi pogostitev in manjša interna proslava)
- ob 20:00 glavna proslava ob 20. obletnici osamosvojitve (slavnostni govornik bo predsednik Zveze veteranov g. Janez Pajer. Prisotni bodo praporščaki iz vseh OZVVS in PO ZVVS Ljubljana okolica. V nadaljevanju bo kulturni program cca 30 minut).
 - PLES

ZAŽELJENO JE:

- da se zaradi lažjega organiziranja prireditve do 10. avgusta prijavite na mobilno številko (031 427 157 – Borut Kozina), da prijavo o številu prijavljenih pošljemo v OZVVS Grosuplje,
- da s seboj pripeljemo čim več svojih članov, še posebej pa čim več članov v svečanih oblekah (zaradi nastopa na glavni proslavi),
- zagotovimo čim večje število udeležencev, saj bomo samo tako ostali enotni in še močnejši, saj je dokazano, da so tovrstna druženja v današnjem času še kako potrebna.

Bodimo ponovno enotni in srečno do slavnostnega snidenja.

Peter Levstek, predsednik

Levčki

Pripravili: Dragica Debeljak in Maruša Lesar

Otroci iz skupin Levčki in Medvedki smo si 26. 5. 2011 ogledali Reševalno postajo in Gasilsko brigado Ljubljana. Na Reševalni postaji nas je pričakal prijazen reševalec, ki nas je vodil po njihovi postaji. presenečeni smo bili nad predstavitvijo njihovega dela in opreme, saj smo del opreme lahko tudi sami potipali in oblekli, ogledali smo si reševalno vozilo in motor. Nato nas je pot vodila do poklicnih gasilcev v Gasilsko brigado Ljubljana. Tudi tukaj smo si ogledali njihova vozila in opremo, priča pa smo bili tudi pravi reševalni akciji, saj so gasilce poklicali na pomoč, ker se je zgodila nesreča. Tako na Reševalni postaji kot na Gasilski brigadi smo dobili zelo veliko koristnih informacij in se marsikaj naučili. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Občini Sodražica za brezplačen prevoz v Ljubljano.

V petek, 3. junija, smo otroci iz Vrtca Sodražica obiskali Ribnico. Ogledali smo si mestno jedro in grad, nato pa smo obiskali Dom starejših občanov Ribnica, kjer smo se predstavili s petjem, plesom in deklamacijami.

Naš razred

V šoli se imamo lepo.
Včasih pa jokamo.
Tekamo po hodniku.
Računamo do sto.
Naši fantje pa nagajajo.
Pišemo, učimo se, radi se imamo.
Imeli smo počitnice.
Eni spijo, drugi se učijo.
Ko Anka pride, dobimo zajčke ali polžke.
Nekateri radi pozabijo športno opremo.
Imamo dobro učiteljico.

Ela Maxine Košir, 2. a

Otroci so bili zelo navdušeni, saj so s svojim nastopom popestrili njihovo dopoldne. Prav tako lepo smo bili sprejeti v Vrtcu Ribnica, kjer smo se družili z otroki tega vrtca. Otroci so bili najbolj navdušeni nad njihovim igriščem in igrali.

Zahvalili bi se zaposlenim v Domu starejših občanov Ribnica, prav tako pa tudi strokovnim delavkam Vrtca Ribnica, ki so nas lepo sprejeli in pogostili.

Posebej pa bi se radi zahvalili še podjetju Point, ki nam je omogočil brezplačen prevoz v Ribnico.

V sredo, 15. 6. 2011, je bil za otroke naše skupine prav poseben dan. Mali maturanti smo se predstavili s plesom, petjem in deklamacijami svojim staršem in ostalim povabljenim. Po končanem programu smo se pogostili z dobrotami, ki so jih prinesli starši. Ob prijetnem klepetu in analiziranju nastopov smo bili vsi enotnega mnenja, da je bilo preko celega leta vloženega veliko truda tako otrok kot vzgojiteljic. Na žalost se bomo Levčki razšli, saj jih večina odhaja jeseni v šolo.

Telovadba

Pri športni vzgoji v telovadnici tečemo pet krogov, igramo igrice in delamo naloge za Zlati sonček, Delamo prevale in plezamo po ribstolih, hodimo in skačemo po gredi. Skačemo čez kolebnico in vrtimo obroč. Ko se preoblačimo, včasih kričimo in ko končamo s telovadbo hitimo pit vodo.

Staša Arko, 2. a

V šoli je lepo

Imamo prijazno učiteljico in prijaznega hišnika. Imam štiri najljubše sošolke. Rada imam pa tudi druge sošolke in sošolce. Od šolskih predmetov imam najraje likovni pouk. Zraven mene sedita sošolec in sošolke. Nekateri so nagajivi, a jih imam vseeno rada. Domov smo nesli že veliko šolskih izdelkov. V šolo včasih pride zobozdravnica in nam pregleda zobe. V šoli imamo tudi bralno značko in Zlati sonček. Pri matematiki pišemo besedilne naloge in se učimo računati. V telovadnici telovadimo, včasih pa se nam nič ne da. V razredu imamo televizijo in včasih jo tudi gledamo.

Lina Kirič, 2. a

Podelitev naziva Kulturna šola 2011

Piše: Tadeja Topolnik

V petek, 3. 6. 2011, smo se učiteljice: Tadeja Topolnik, Mateja Gornik in Ana Porenta v spremstvu ravnateljice Majde Kovačič Cimpreman skupaj s sedmimi prizadevnejšimi učenkami iz naše šole udeležile zaključnega festivala Kulturna šola 2011 v Vačah.

Festivala so se udeležili predstavniki vseh šol, ki so se potegovala in pridobile naziv Kulturna šola 2011, in teh je bilo letos kar 38. Letošnji festival in podelitev potekata že osmo leto, naziv Kulturna šola pa je do letos prejelo že 150 šol v Sloveniji. Naziv ima šola za tri leta, nato mora ponovno vložiti vlogo in dokazati, da vzdržuje dobro »kulturno kondicijo«.

Naziv kulturna šola lahko pridobijo osnovne šole, ki imajo močan kulturni utrip in predstavljajo žarišče kulturnega programa v svoji okolici na različnih kulturnih področjih. Podelitev naziva Kulturna šola 2011 pripravljajo: Javni sklad za kulturne dejavnosti RS (V nadaljevanju JSZKD), Zveza kulturnih društev Slovenije in Društvo za razvoj GEOSSA. Vače namreč predstavljajo geološko središče Slovenije.

Na začetku sta nas nagovorila vodja POŠ, Katarina Murn in direktor JSZKD magister Igor Teršar. Iz njegovega govora smo izvedeli, da so idejni ustvarjalci podelitve naziva kulturna šola: domačini Franci Pirc, Marjan Moder, gledališče Kolenc in Društvo GEOSS; organizatorji prireditve pa POŠ Vače, Društvo GEOSS in Anka Kolenc.

V nadaljevanju druženja so se učenci in učenke udeležili različnih aktivnosti v številnih kulturno-umetniških delavnicah, učitelji in ravnatelji/ravnateljice pa so sodelovali v okrogli mizi na temo Kulturno-umetniška vzgoja v šoli, pod vodstvom Dragice Breskvar in Francija Pivca. Učenci in učenke so imeli na razpolago kar devet sledečih delavnic: likovno ustvarjalnico, gledališko delavnico, filmsko delavnico, literarno delavnico, glasbeno delavnico, plesno delavnico, likovno delavnico, folklorno delavnico in etnološko delavnico. Naše učenke so pesnile v literarni delavnici z naslovom OD RIMARIJ DO IGRARIJ pod mentorstvom naše učiteljice Ane Porenta, ter se učile plesa in rajalnih iger v folklorni

delavnici z naslovom IGRAJMO SE IN ZAPLEŠIMO pod vodstvom mentorice Nežke Lubej. V dobri uri so učenci pod vodstvom in ob spodbudi mentorjev uspeli na oder postaviti zelo kvalitetne in ustvarjalne točke.

Poleg naziva so sedmim šolam podelili še posebno priznanje Kulturna šola 2011 za posamezna kulturna področja, kjer izrazito izstopajo. Vložene vloge so rangirali glede na velikost: na male ali podružnične šole, srednje velike šole in velike šole ter izbrali v vsakem rangu najboljšo ter najboljšo izmed vseh šol.

Kulturno šolo odlikuje skupnost, v kateri kultura predstavlja vrednoto in slog življenja večini in vsakemu posamezniku, zato je nujno rezultat sodelovanja, ki prej ali slej obrodi sadove. Kulturna šola je plod timskega dela in angažiranosti vseh udeležencev v vzgojno-izobraževalnem procesu: tako učiteljev, staršev kot učencev. Vesela sem, da je naša šola dobila zaslužen priznanje. Upam in želim si, da bi na podlagi takšnih priznanj še naprej gradili pozitivno samopodobo ter vzbujali in ohranjali motivacijo vseh generacij za kulturno udejstvovanje na različnih področjih.

Medvedki v gozdu s Pavletom Koširjem

Piše: Meta Hribar

Ljudje vse več pozornosti posvečamo okolju, v katerem živimo. Vse bolj smo osveščeni o onesnaženosti, posegih in umazaniji, ki jo puščamo za seboj in o posledicah, ki jih škodljivi vplivi prinašajo ljudem. Otroke že v vrtcu, prav gotovo pa tudi doma, vzgajamo k spoštovanju žive in nežive narave. Spodbujamo jih k opazovanju in ohranjanju vsega lepega, kar nas obdaja, najprej v naši bližini in nato v širši okolici.

Medvedki smo med letom mnogokrat pohajali okrog ribnika v Smrekovcu, jo čez travnik mahnili proti Miklovcu, vmes pa opazovali drevesa, živali, poslušali petje ptic, nabirali pisano cvetje ...

Prav posebno doživetje je bil zagotovo sprehod z gozdarjem Pavletom v Miklovec, s katerim nismo le opazovali. Natančneje smo si ogledali drevesa, drevesne panje, živali, ki živijo v gozdu in ugotavljali, zakaj je gozd tako pomemben. Prav gotovo smo Pavleta presenetili s svojim znanjem, saj že znamo razlikovati, katera drevesa sodijo med iglavce in katera med listavce, kaj vse potrebujejo živa bitja za življenje itd. Med otroki in obiskovalcem se je razvil prijetno poučen pogovor in pridobivanje zanimivih informacij iz prve roke. Seveda nikakor nismo mogli mimo gozdnega bontona, ki ga nekateri otroci zelo dobro poznajo.

Dopoldne v gozdu je minilo zelo hitro. Zaključili smo ga s pokrivali iz naravnega materiala – velikih listov, ki rastejo ob vodi in se tako zaščitili pred vročim soncem.

Z gozdarjem Pavletom, ki se mu zahvaljujemo za trud in sodelovanje, bi radi še šli na tako zanimiv sprehod, pohod ali v kako drugo obliko pridobivanja znanja, saj nam je bilo z njim zelo prijetno in poučno.

Oratorij 2011 - V tvojo smer

Piše: Mateja Košir

Letos nas je bilo veliko – blizu 130 otrok in okrog 30 animatorjev (številka dnevno niha zavoljo šolskih in drugih obveznosti). Na začetku je bila prava umetnost, da smo se sploh prebili čez župnijska vrata, konec tedna pa je že šlo kot po maslu. Pa ne zato, ker nas bi bilo manj, ampak ker smo se že tako navadili drug drugega. Tudi v kuhinji je bila kar gneča - še dobro, saj tam dela nikoli ne zmanjka. V začetku tedna smo se ogrevali in spoznavali, bili bolj previdni drug z drugim, konec tedna pa smo bili že pravi prijatelji.

Program je bil pester v najširšem pomenu te besede. Poleg že tako razgibanega »urnika«, smo vsak dan kam »vtaknili« še kakšnega gosta, obisk. V spominu nam bo dobro ostal obisk Lucije Čirovič. Ni kaj, zanimivo jo je bilo spoznati tudi v drugi vlog – v

vlogi nje same. A se je vseeno pustila prepričati in nam z veseljem pokazala tudi »kako naredi« Fato, pa Kakaduduja in Foksnerja iz oddaje Ribič Pepe. Spoznali, najpogumnejši pa tudi preizkusili, smo borilno veččino jujitsu. Predstavila sta nam jo Tomaž in Lara, ki trenirata v Ribnici. Veseli pa smo bili tudi obiska našega župana.

Da pa nismo bili le mi deležni obiskov, smo se v četrtek odpravili na potep po Sodražici. Toda nismo šli le pohajkovati, ampak je vsaka skupina obiskala kakšnega občana ali občanko, ki je v pokoju in katerih mladost je bila drugačna od naše. Skupina sedmega razreda pa je odšla na obisk v Dom starejših občanov v Ribnici, kjer so obiskali Sodražane, ki bivajo tam. Nazaj smo se vrnili z zanimivimi anekdotami in občutkom, da smo marsikomu polepšali dan.

Oratorijske izjave tedna:

V skupini, kjer so bili 5-letniki, so morali narisati sebe in svojo družino. Petra je narisala sebe in svojo hišo. Ko smo jo vprašali, kje so njeni starši, bratje in sestre, je odgovorila: »Sestrica je pri sosedovih, brat, mami in ati pa so v hiši.« Lepo se je znašla, da ji ni bilo treba narisati vseh, saj jih je veliko pri hiši.

Lucija Čirovič je vprašala otroke, kaj je to oratorij. Nejc (5 let) odgovori: »Oratorij je otroško zavetišče. :)

Ko smo odšli na sprehod, smo se pogovarjali o morju. Animatorka vpraša Tilna (5 let), če bo šel kaj na morje. Odgovori, da bo šel. Nato ga vpraša, kam bo šel, on pa ji odgovori: »V toplice.«

Vprašanje: »Na katerih celinah ste že bili?«

Otrok: »V Jurjevici!«

Oratorijska pesmica

Oratorij 120 otrok ima,
vsak je iz druge doma.

Zjutraj pridemo veseli,
saj lepo se bomo imeli.

Kuharice skrbe za hrano,
da zadosti jo imamo.

Na delavnicah ustvarjamo,
da na razstavi bo lepo.

Igre lepe se igramo,
radi se imamo.

Oratorij hitro mine,
saj nanj imamo lepe spomine.

Veronika

POČITNICE

Sreda je že tradicionalno dan za izlet. Odpravili smo se na Rakovnik na ogled Uličnega cirkusa, ki so ga pripravile romunske sirote, ki živijo na ulici in jim je Fundacija Parada omogočila, da se naučijo nekaj cirkuških trikov in si na ta način priborijo lepšo prihodnost. Bilo je izjemno zanimivo, še posebej, kadar so cirkuški mojstri poklicali na oder katerega izmed naših oratorijcev. Na Rakovniku je bilo kar pet oratorijev, blizu 700 otrok, mi pa smo po tihem ugotavljali, da imamo najlepše majice od vseh. Tam smo imeli še mašo, nato pa smo se odpravili še do Koseškega bajerja in na koncu še na ogled sodobne cerkve v Dravljah. Da je bil izlet živahen in naporen, potrdi to, da smo, animatorji in otroci, na poti nazaj zaspali na ramah drug drugega.

Vsak dan nas je spremljala zgodba o preroku Joni. Iz nje smo črpali snov za naše kateheze, včasih tudi delavnice in popoldanske igre. Tudi letos seveda ni šlo brez vodnih iger. Otroci so animatorjem to, da smo jih na začetku vodnih iger nepričakovano oblili z vodo, izdatno vrnili ob koncu – redkokateri animator ni doživel vodnega napada otrok z vedri vode.

Ko se spusti oratorijska zastava in otroci odidejo domov, zavlada na Zavrtih tišina. A to je le na videz. Za kakšne pol ure že, toliko, da se animatorji okrepčamo in si izmenjamo vtise in novice. Potem pa spet veselo na delo. Najprej se vsi skupaj dogovorimo o poteku naslednjega dne, nato pa se za vsakega najde kaj za postoriti. Igralci, ki vsako jutro odigrajo del oratorijske zgodbe, zagnano vadijo in upoštevajo navodila režiserke, občasno jih z metlo zmotijo tisti animatorji, ki so določen dan zadolženi za pospravljanje, spet drugi zunaj pripravljajo poligon za popoldanske igre, nekaj jih oblikuje kateheze in delavnice, vsaj dva animatorja se pripravljata na jutranjo animacijo ... Vse delo, ki je vloženo v oratorij je prostovoljno. Ne samo v oratorijskem tednu, ampak že tudi mesece prej, še posebej maja in junija, ko nam za vrat dihajo tudi šolske naloge, matura in izpiti. Najbrž ima zaradi tega animatorstvo svoj določen čar – kljub temu, da je delo naporno in odgovorno, te napolni z energijo in elanom za naprej. Žrtvovanje časa za druge prinese za seboj nova prijateljstva, poznanstva, dragocene izkušnje in nepozabne dogodivščine in se, preverjeno, splača.

Več o oratorijskem dogajanju lahko preberete v »Espres novicah z oratorija«, ki so na voljo zadaj v cerkvi. Oratorijske slike pa si lahko ogledate na spletni strani: <http://mc-kresnicka.si/fotogalerija/>.

Počitnice v Strunjanu

Piše: Jelka Pakiž

Na nedeljo Karmelske Matere Božje smo se sodelavci bogoslužja pri Novi Štifti, pevci otroškega zbora, ministranti in bralci odpeljali v Strunjan na zaslužene počitnice pod vodstvom brata Marijana. Tam so nas že pričakale zveste kuharice z dobro večerjo. Otroci so se skupaj s svojimi animatorji razporedili po sobah, skupaj smo zmolili večerno molitev, zaspali pa še dolgo nismo mogli od pričakovanja, kaj vse nam bo prinesel prihajajoči teden skupnega druženja.

Vsako jutro smo sedli k zajtrku, dežurni so pripravili mize, po molitvi smo pozajtrkovali in potem seveda tudi pospravili za sabo. Vsaka soba posebej je imela tudi nalogo lepo pospraviti sobe, katere urejenost je brat Marijan tudi vsak dan ocenjeval. Zadnji večer našega počitnikovanja pa smo prejeli tudi lepe nagrade za posamezna ocenjena mesta. Bilo je veliko tekmovalnega duha in seveda pohvala vsem, ker so se zares potrudili za urejenost svojih sob. Prepričana sem, da jim bo to dobra popotnica, kjerkoli se že bodo znašli v življenju.

V dopoldanskih in popoldanskih urah smo se odpravili na plažo; morje je bilo čudovito toplo, plavanje, skakanje v vodo in uživanje veliko sladoleda – temu se pač ni dalo upreti.

V torek zvečer smo se odpravili peš po solinah skozi tunel v Portorož. Otroci vsako leto zelo radi obišejo tržnico, da si lahko kupijo kakšen spominček; mlada otroška srca imajo vse polno drobnih želja, ki jih na ta dan lahko uresničijo. V večernih urah, ko se že stemni, pa je vseeno še prijetno toplo, se ob soju naših svetilk vrnemo nazaj v našo počitniško hišico v Strunjanu. Vsi onemogli kar popadamo v postelje in hitro zaspimo. Naslednje dneve je bilo bolj spremenljivo vreme, tudi dež in nevihta. Vendar to ni motilo otrok, saj ob takem vremenu zelo radi posedajo po sobah, se družijo ob raznih igrah in se pogovarjajo. Rdeča nit celega tedna je bilo iskanje skritega zaklada. Animatorji so otrokom vsak dan pripravili iskanje različnih barv balonov z navodili za skriti zaklad. Tega so tudi zadnji večer našli, nekatere skupine so se pri tem kar namučile – je pa bilo veselje ob odkritju zaklada toliko večje. Vsak večer smo se tudi udeležili svete maše pri p. Niku; zborček je prepeval in bogatil bogoslužje, pa tudi vse, ki so se v tej cerkvi zbirali v času svojega počitnikovanja.

V petek dopoldne nas je brat Marijan odpeljal na pomol, kjer nas je čakala ladjica in nas popeljala na „križarjenje“ do Izole, Debelega Rtiča, Pirana in nazaj v Strunjan. Večina otrok in mladine je posedla po

palubi in uživala v vožnji in čudovitem razgledu po širnem morju, nekateri pa so sladko zadremali v zibajoči se kabini ladje. Naše počitnice so se bližale koncu in zato je zadnji večer vedno bolj slovesen. Po večerni maši smo našli skriti zaklad v okolici cerkve, potem smo šli na vrt poleg naše hišice, kjer smo imeli sadni piknik. Sledila je razglasitev vrstnega reda pri ocenjevanju urejenosti sob in seveda nagrade. Vrhunec večera pa je bil nastop otrok, ki smo ga poimenovali: Pokaži, kaj znaš. Za ta nastop so se otroci po skupinah sami pripravljali skozi ves teden. Prikazali so res čudovite točke, ki so presegle vsa naša pričakovanja. Za odlične nastope so vsi prejeli darila, ki so jih bili zelo veseli. Seveda smo se zahvalili tudi našim kuharicam in ekonomu, ki so skrbeli za naše želodčke in nas razvajali s svojimi dobrotami. Posebna zahvala pa gre seveda bratu Marijanu, ki skrbi za vso organizacijo počitnikovanja in kar je še zlasti pomembno, za duhovno plat tedna, ki ga preživimo skupaj, da res živimo in smo povezani med seboj kot ena družina. Domov odhajamo veseli, dobre volje, s spoznanjem, da nas je teden, ki smo ga preživeli v medsebojnem druženju duhovno obogatil in da se bomo odslej srečevali kot še boljši prijatelji.

Razkošje narave in cerkva ob 370-letnici Nove Štife

Piše: Peter Lesar

Naše cerkve. Ob slovesnem zvonjenju nedeljskih jutur. Jasno zarisane na obzorju. V zamišljenem molku nočnega počitka ... Kot da jih je neznana roka, ki je posejala zvezde na obok neba, raztrosila po slovenski deželi.

Svetijo se v soncu. Vabijo k molitvi, k počitku, ponujajo zavetje tišine. Nihče ne pozna vseh po imenu, le redki so obiskali večino med njimi.

In četudi samo hodimo mimo, četudi jih zgolj bežno uzremo na vrhovih hribov in gričev, se nam nekako zdi, da morajo biti tu.

Kamorkoli se odpravimo, nas pozdravi dobrodošlica zvonikov, ki se dvigujejo v nebo. Kdo bi vedel, koliko popotnikov se je v zamolkem hladu cerkvenih ladij iz različnih preteklih časov pobožno zahvalilo za dobro srečo; koliko življenjskih zgodb je zvenelo med procesijami, prazniki in žegnanji; koliko otrok je v krstilnicah dobilo svoje ime in ga nosilo v dobrem in slabem, skozi poletja in zime ... do zadnjega blagoslova. Kdo ve, koliko svatov in priprošenj, koliko molitev, stisk in darovanj je bilo in minilo, da bi se nadaljevale v vedno nove molitve ... Kdo ve, kolikokrat že ...

V cerkvenih ladjah počiva spomin. Tu so ljudje – vsak po svoje, nekateri pogosto, drugi samo včasih – iskali mir in tolažbo. Tu so shranjene pesmi in minule zgodbe. Kdo bi vedel, kakšne in koliko jih je bilo. Kdo bi vedel, katere še pridejo.

Kjerkoli so ljudje živeli, so gradili cerkve. Slovenski človek je zmeraj znova odložil orodje in delo, da bi našel zbranost v molitvi. Molil je za obilno letino, za zdravje, za dobre priložnosti, za prave kupčije, za sladko vino ... Molil je iz hvaležnosti in iz želje, da bi se mu boljše godilo, ali pa da se mu ne bi obrnilo na slabše. In cerkveni zvonovi so vabili ... zjutraj, zvečer, ob nedeljah in za nekatere godove praznično tudi med tednom. Kdo ve, če je bilo včasih življenje res tako preprosto. Morda je bilo bolj mirno. Morda so ljudje ravno zato sezidali toliko cerkva, da bi našli več miru za svoje misli.

Naše cerkve. Spomeniki narodove kulture in umetnosti. Tabori, ki so jih pred več stoletji zidali kmetje za obrambo pred Turki. Božji hrami. Mesta za počitek in molitev. Za vsakogar imajo drugačen pomen in vrednost. In za vse nas se razlega pesem njihovih zvonov. Za zdravje, dobro srečo, za polnost vsakega dne.

Otvoritev razstave

Piše: Peter Lesar

Po letošnjem pozivu umetnikom in posameznikom smo v nedeljo, 7. avgusta 2011, ob 19. uri odprli dobrodelno razstavo »Umetniki za Novo Štifo«. Za razstavo je 24 umetnikov brezplačno darovalo skupaj kar 32 slik Nove Štife. Uvodni program, ki se je začel pod lipo pred samostanom, je začela Veronika Zajec, ki je na violinskih citrah zaigrala venček ljudskih in kasneje Slomškovo pesem Glej sonce zahaja, nato je sledilo besedilo Razkošje narave in cerkva v izvedbi Marije Ilc, Peter Lesar je predstavil projekt Umetniki za Novo Štifo, v imenu frančiškanov pa sta spregovorila rektor svetišča pater Filip Rupnik in provincial pater Stane Zore, ki sta orisala zgodovino Nove Štife, prihod frančiškanov ter pomen Marijinih svetišč ter povezanost vere in kulture. Uradna otvoritev je pripadla sodraškemu županu gospodu Blažu Milavcu, ki je pozdravil odziv in delo umetnikov v smislu dobrotelnosti. Sledil je ogled same razstave v kapeli samostana, kasneje pa še prijetno druženje pod krošnjo starodavne lipe ob pijači in izvrstnih dobrotah, ki so jih napekle okoliške gospodinje. Vsem, ki ste se odzvali našemu povabilu in obiskali otvoritev razstave, se najlepše zahvaljujemo za vse izrečene pohvale in podporo pri projektu.

Frančiškanski samostan Nova Štifa vabi na ogled dobrodelne razstave slik cerkve Marije Vnebovzete, ki so jih darovali umetniki in posamezniki ob letošnji 370 – letnici cerkve vse do nedelje 21. avgusta. V nedeljo 21. avgusta ob 19. uri pa vas vabijo na dražbo in k nakupu slik. Izkupiček od prodaje bo namenjen za obnovo kapele.

Lepo povabljeni na Novo Štifo!

Del podarjenih slik umetnikov in posameznikov

Izobraževanje za medgeneracijsko prostovoljstvo in skupina za preprečevanje padcev v Sodražici

Piše: Marinka Grebenc Krulič

V okviru INŠTITUTA ANTONA TRSTENJAKA za gerontologijo in medgeneracijsko sožitje, je bilo lani spomladi na pobudo ge. Majde Vrh ob priliki misijona v Sodražici predstavljeno izobraževanje za medgeneracijske odnose. Predstavitev je podal prof. dr. Jože Ramovš, ki je bil skupaj z mag. Ksenijo Ramovš tudi mentor učne skupine v Sodražici junija 2010. Istočasno je bila takšna skupina ustanovljena tudi v Loškem Potoku. Z delom - izobraževanjem smo v Sodražici začeli septembra 2010 in potem so se do junija 2011 vrstila mesečna srečanja ob sobotah popoldne (2,5 ure) in sicer vzgornji učilnici župnijskega doma. Zadnje srečanje in podelitev diplom nas čaka še septembra. Od začetne skupine v juniju 2010 s skoraj 20 člani nas je zaključilo izobraževanje skupaj 11, in sicer 9 iz Sodražice, 1 iz Ribnice, 1 iz Loškega Potoka. Starostna struktura je bila res medgeneracijska (9–65 let). To izobraževanje je bilo brezplačno, smo pa imeli udeleženci obvezo, da vsak teden eno uro posvetimo starejšim med nami. Na koncu je bilo zelo zanimivo ob predstavitvah diplomskih nalog o družabništvu oz. skupini. Nasploh je bilo delo v skupini zelo zanimivo. Socialni tip učenja, načelo, da smo vsi učitelji in vsi učenci, ob upoštevanju osnovnih pravil pogovorne kulture, nam je dalo zares veliko. Veliko smo pridobili za svojo osebnostno rast in se hkrati obogatili s potrebnimi znanji o kakovostni starosti, o komunikaciji s starejšimi ljudmi o prostovoljstvu v medgeneracijskem druženju s starimi ljudmi. Posebej nas je na začetku izobraževanja nagovorilo »prižiganje lučke«, to pomeni iskanje dobrega, pozitivnega v človeku, kar lahko občutiš kot nek vzgon za tovrstno prostovoljsko delo in hkrati obogatitev samega sebe. Na nadaljnjih srečanjih smo se poučili o situacijah, ko se soočiš s težavnim starim človekom in o pasteh pri tovrstnem prostovoljskem delu. In kako smo doživljali našo učno skupino? Mislim, da smo z načinom dela vseskozi bogatili drug drugega. Začutiš lahko, da je prostovoljsko delo s starejšimi ljudmi res lahko bogatitev sebe in tistih, s katerimi se srečuješ. Tako lahko svoje družabništvo ali skupino s starimi ljudmi doživljaš kot

hkratnost dajanja in prejemanja. Bogatiš se, ko začutiš obojestransko zadovoljstvo ob druženju, ko poslušаш in skušaš biti dober poslušalec, ko spregovoriš in skušaš biti dober sogovornik, ko se zahvališ in odkrivaš hvaležnost... V vsem tem odkrivaš moč in lepoto medsebojnih odnosov, hkrati tudi iz lastne izkušnje laže gradiš neka pričakovanja za lastno starost. Za to usposabljanje ob tej priliki res iskrena zahvala obema že omenjenima voditeljema Jožetu in Kseniji Ramovš. Naj omenim, da imata s tovrstnim delom s skupinami že več kot 20-letne izkušnje.

In še nekaj je sovpadalo z delom te naše učne skupine. To je vsebina oz. projekt (spet prostovoljski) dr. Božidarja Voljča s sodelavci z Inštituta Antona Trstenjaka z naslovom PREPREČEVANJE PADCEV V STAROSTI. Iz te naše medgeneracijske učne skupine je nastalo jedro nove prostovoljske tečajniške skupine za preprečevanje padcev v starosti. Pet članic je prišlo iz že prej delujoče skupine, tri so se pridružile na novo in se zelo dobro ujele. Program smo izvedli v osmih zaporednih sobotnih srečanjih (1,5–2 uri), prav tako v zgornji učilnici župnijskega doma, za kar se g. župniku lepo zahvaljujemo. Hkrati sva se dve iz skupine - Anica M. in Marinka G. K. udeležili tudi seminarja za širitelje - voditelje učnih skupin za preprečevanje padcev v starosti. Delo v skupini je potekalo po priročniku, pripravljenem s strani Inštituta, v katerem so podana navodila za telovadne (in njihovo beleženje) in konkretne učne vsebine. Na vsakem srečanju smo najprej

telovadile. Telovadba obsega 5 telovadnih vaj za krepitev ravnotežja, ki naj bi postale naša vsakodnevna 10-minutna »obveza«, naša »naložba« za lastno starost. Potem smo na vsakem srečanju po pravilih pogovorne kulture v skupini obdelovali konkretno vsebino (pogostnost, načini in posledice padcev v starosti, varovanje pred padci v domačem okolju in v bližnji okolici doma in kako zmanjšati nevarnost padcev v starosti - posameznik, družina in drugi bližnji). Spet je deloval princip socialnega učenja, vsi smo učitelji in vsi učenci. Starostni razpon je bil spet medgeneracijski (9–71 let), vzdušje, razpoloženje v skupini pa res dobro (želja po kasnejših družabniško-rekreativnih srečanjih). Vse članice smo se odločile za skupino s konkretno odločitvijo oz. dobrim občutkom, da boš naredil nekaj zase in podelil še z drugimi člani skupine, kar ti bo hkrati tudi »naložba« za lastno starost. Na koncu še zahvala dr. Božidarju Voljču, ki je bil tudi mentor te naše sodraške skupine in se nam je na drugem srečanju tudi pridružil. Naj še omenim, da je bila naša sodraška skupina za preprečevanje padcev v starosti ena od 33 učnih skupin v 21 krajih Slovenije, ki je izvajala ta prostovoljski projekt oz. tečajniški program. V uvodnem krogu se je usposobilo 59 širiteljev-voditeljev skupin in hkrati se je že pričel drugi, novi krog izobraževanja, z nadaljevanjem septembra. Upam, da se bo tudi ta prostovoljski projekt še naprej tako uspešno širil. Upajmo, da bo tudi v Sodražici zaživela še kakšna nova skupina, zato recimo: »NASVIDENJE v jeseni!«

Gora je praznovala

Piše: Janez Arko z Gore

V zadnji številki Suhorobarja je bila na naslovnici objavljena zelo lepa fotografija gorniške cerkve Marije Snežne na Gori. Z veseljem sem si jo ogledoval in začel listati, kje kaj zanimivega piše o Gori. Nikjer ni bilo nič napisanega in komaj v sredini glasila je bilo zapisano ime in priimek fotografa, ki se mu zahvaljujemo.

Prav te dni, konec julija in v začetku avgusta, so se na Gori dogajale pomembne stvari. Gasilsko društvo je praznovalo 90 let, dobili smo novega župnika, slavili god naše zavetnice Marije Snežne in imeli žegnanje. Sodraški župnik Franc Bizjak je bil do sedaj upravitelj tudi gorniške župnije, da bi ga razbremenili, pa je Gora dobila novega župnika Toneta Dobrovoljca, ki bo soupravitelj tudi župnije Rob pri Velikih Laščah. Tako smo se poslovili od Franca Bizjaka in se mu zahvalili. 7. 8. 2011, na dan našega žegnanja, pa smo slovesno umestili Dobrovoljca. Umestitev je opravil visok predstavnik ljubljanske nadškofije, generalni vikar prelat Tone Markelj. Razlogov za praznovanje je bilo dovolj.

Po poteh blaženega Alojzija Grozdeta

Piše: Jelka Pakiž

V soboto, 4. julija, smo verniki iz bližnje in daljne okolice Nove Štife pod vodstvom p. Filipa, poromali po poteh mučenca blaženega Alojzija Grozdeta, od njegovega zadnjega počivališča do rojstnega kraja.

V jutranjih urah smo se z molitvijo in pesmijo odpeljali najprej proti božjepotni cerkvi Marije Pomočnice na Zaplazu, kjer počivajo relikvije blaženega Alojzija Grozdeta v kapeli, ki jo je na njegov god, 27. maja letos, blagoslovil škof Andrej Glavan. Osrednja slovesnost ob prenosu relikvij na Zaplaz je bila v nedeljo, 28. maja. Tamkajšnji župnik nam je marsikaj povedal o svoji župniji, o mučencu Alojziju Grozdetu in opisal notranjost cerkve, še posebej Grozdetovo kapelo in nam razložil vsebino mozaika, ki ga je izdelal pater Marko Ivan Rupnik s sodelavci.

Zatem smo se odpeljali proti Mirni, kjer je bil blaženi Alojzij mučen. V četrtek, 26. maja, je bil tukaj slovesen sprejem relikvij pred cerkvijo, ki so jih potem v cerkev prinesli nekateri potomci otrok, ki so našli njegovo truplo ob Vejarščici v bližini gradu na Mirni. Pri darovanju svete maše so prinesli pred oltar knjigo Tomaža Kempčana Hoja za Kristusom, Misal in zgibanke o Fatimi – tisto, kar so „zasliševalci“ našli pri njem in to imeli za „dokaz“ o njegovi krivdi. Teden od 24. do 28. maja je bil za župnijo Mirna zgodovinski, saj je bil tukaj mučen in umorjen prvi slovenski blaženi mučenec. V

Grozdetu so iskali vojnega obveščevalca, v njem so videli mladega človeka z miselnostjo, ki so jo omalovaževali in preganjali.

V molitvi smo se ustavili tudi ob potočku Vejarščica, kjer so 23. februarja 1943 otroci nabirali v gozdu zvončke in našli njegovo truplo, na katerem so bili vidni sledovi strašnega mučenja. Čeprav je bil Grozde umorjen 1. januarja 1943 in so ga našli šele 23. februarja, je bilo njegovo truplo nestrohnjeno. Na tem kraju grozovite smrti Alojzija Grozdeta sedaj stoji križ z njegovo podobo.

Naslednja postaja naše poti je bil Šentrupert, kjer je imel blaženi svoj grob, saj ga zaradi razmer vojnega časa, ni bilo mogoče peljati v domačo župnijo Tržišče. Posmrtni ostanki Alojzija Grozdeta so tukaj počivali od februarja 1943 do 24. maja 2011. Ko je bil mladi mučenec 13. junija 2010 v Celju na Slovenskem evharističnem kongresu razglašen za blaženega, je dobil „čast oltarja“. Njegovo podobo lahko postavimo na oltar, njegovi posmrtni ostanki in vse, kar je uporabljal (obleka ipd.), pa so postali relikvije, sveti ostanki. Hrvatje imajo za relikvije zgovorno ime – rečejo jim „moči svetaca“. Cerkev namreč veruje, da imajo sveti ostanki posebno moč. Zato jih častimo, se jih dotikamo, nanje polagamo nabožne predmete, z relikvijami se dotikamo bolnih delov telesa ipd. Ne gre za magične amulete, ampak globoko prepričanje, da se je vse,

kar je svetnik uporabljal, „napilo“ njegove svetosti in zato podprto s svetnikovo priprošnjo, pomaga. Svetniki tudi niso več pokopani na pokopališču, ampak v cerkvi. Grob v Šentrupertu bo tako ostal prazen. Na šentrupertske pokopališču smo se ustavili tudi ob spomeniku žrtvam 2. svetovne vojne. To so bile žrtve komunizma, ki so bili izdani in pomorjeni. Poleg Alojzija Grozdeta je taka smrt doletela tudi našega rojaka Franceta Cvara iz Lipovšice. Njegovi posmrtni ostanki, ki smo se jim poklonili v tihi molitvi, počivajo v šentrupertski cerkvi.

Spotoma smo se ustavili in si ogledali tudi podružnično romarsko cerkev sv. Frančiška Ksaverija na Veseli gori pri Šentrupertu. Romarsko pot pa smo zaključili v Grozdetovi rojstni župniji Tržišče. V torek, 24. maja, je bil slovesen sprejem relikvij pred cerkvijo, temu je sledila sveta maša, ki jo je vodil škof Anton Jamnik. Pri maši so blagoslovili vodo v krstnem kamnu, pri katerem je bil Alojzij Grozde krščen. Blaženi Alojzij je bil proglašen za zavetnika mladih. Kot vemo, je bil zavzet učenec in dijak, pesnik, rad se je ukvarjal s športom ...

Bil je tudi dejaven krščanski laik – danes bi temu rekli „župnijski sodelavec“. Odlikoval se je v trdni veri in stanovitni molitvi. Moč za apostolat je prejemal v evharistiji in ljubezni do Marije. Z mučeniško smrtjo si je zaslužil venec zmage, ki mu ga je podelil Kristus. V vsem tem nam je lahko zgled in priprošnjik.

Obeležja državnih praznikov

Piše: Ivan Šega

Že leta 2007 je občan napisal članek v Suhorobarju o domovinski vzgoji in o (ne)uporabi državnih simbolov. Zdaj, po štirih letih, si dovoljujem dati pripombe na našo državljansko (ne)zavest. K temu me je vzpodbudil pogled na osrednji del Sodražice na državni praznik 25. junija letos. Namenoma sem se ta dan zapeljal na trg, da bi videl, če kje (ne)visijo zastave. Žal je bilo preveč prstov na eni roki, ko sem prešteval te državne simbole. Na začetku Strmce je bila ena, nasproti Pošte druga in na bivšem Domu tretja. To je vse, kar je lahko videl mimoidoči, ki se je peljal po tranzitni cesti čez trg. Obešanja zastav si niso privoščili niti v javnih ustanovah, ne v »Ž«, ne na pošti, ne banki, ne v naslednjem gostinskem lokalu, kaj šele na privatnih zgradbah, če pogledaš samo na tiste, ki so ob cesti.

Letos je praznovala država 20. obletnico obstoja. Da ne bom razpredal globokih misli o nastanku države, naj občane spomnim le, da so lahko v javnih občilih zasledili obeležja tega dogodka, Sodražani pa niti zastav niso obesili. Tega niso storile niti »državne«

institucije. Lahko javno zapišem, da je to sramota za odgovorne ljudi v teh ustanovah. Pred desetletjem sem bil v Kanadi. Ni bilo v času katerega izmed njihovih državnih praznikov, pa so pri hišah tudi v neprazničnem času visele na posebnih drogovih kanadske zastave. Tudi naši izseljenci so imeli izobešene, v njihovi novi domovini. Mi pa nimamo toliko državne zavesti, da bi jih obesili v naši domovini.

Apeliram na občane, da o javnih institucijah niti ne govorim, da spremenijo svoj odnos do države in simbolov, ki jo označujejo. Naj si vsak lastnik hiše, ne samo v občinskem središču, nabavi ta simbol (naj se obrne na občino, pa bodo povedali, kje se ta nabavi, če nimajo znanja, kako priti do njega) in ga s ponosom (vsaj brez sramu) obesijo na pročelja hiše.

Prav bi bilo, da tudi Suhorobar, ki izide v terminu praznika, opomni občane na njihovo moralno dolžnost.

Preventivne aktivnosti ob druženju treh generacij v Sodražici

Piše: Anka Debeljak, dipl.m.s.

Zdravstveni dom Ribnica – Zdravstvena postaja Sodražica je 7. maja ob sodelovanju občine, šole, vrtca in lokalne skupnosti organizirala preventivni dan, ki je bil namenjen ohranjanju in krepitvi zdravja.

Organiziran je bil SVITOV dogodek, kjer smo skupaj z ekipo progama SVIT pripravili nazoren prikaz, kaj se dogaja v našem telesu.

Sprehodilismo se skozi skrivnost našega črevesja in spoznavali znake bolezenskih sprememb. Potekalo je merjenje krvnega sladkorja, holesterola, krvnega tlaka in TEST HOJE NA 2 KM, s katerim smo si izmerili telesno zmogljivost in konzultirali z zdravnikom o izmerjenih parametrih.

Gasilsko društvo Zamostec in vzgojiteljice vrtca so ob sodelovanju staršev otrok z delavnicami popestrili dogajanje

pred zdravstveno postajo Sodražica, Šedražanke pa so pripravile promocijo zdravih prigrizkov.

Zahvaljujemo se za sodelovanje in podporo pri promociji programa SVIT in promocije zdravega življenjskega sloga vsem sodelujočim; izvajalcem – prostovoljcem testa hoje in meritev parametrov, Občini Sodražica, Osnovni šoli dr. Ivan Prijatelj Sodražica, vrtcu, staršem vrtčevskih otrok,

društvu Šedržanke, Kmetijski zadrugi Sodražica – Ribnica, Pekarni Ajdič s.p., butik Sanjsko sadje s.p., Lions klubu Ribnica, farmacevtski družbi Roche in Zaloker@Zaloker, družini Joras in Pucelj in vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je akcija uspela.

Zdravje je bogastvo, ki se ga zavedamo šele takrat, ko z našim telesom ni kaj v redu.

Znate prepoznati melanom?

Melanom je maligni tumor kožnih celic melanocitov. Je zelo nevarna vrsta kožnega raka, saj zelo hitro zaseva v druge organe, vendar je v primeru zgodnjega odkritja ozdravljiv.

Melanociti so kožne celice, ki ležijo v spodnjih plasteh povrhnjice. So enakomerno razporejeni po koži in tvorijo zaščitni pigment melanin. Melanin je vzrok za obarvanost kože, hkrati pa ščiti kožne celice pred škodljivimi ultravijoličnimi žarki. Melanocite najdemo tudi na sluznicah.

Melanociti se lahko brez posebnega razloga namnožijo na nekaterih delih kože in se začnejo združevati v skupke, ki so na koži vidni kot melanocitni nevusi. Laiki jih imenujejo tudi pigmentna ali materina znamenja.

Melanom se lahko razvije iz kakršnega koli melanocita na koži ali v sluznicah. Lahko nastane iz melanocita v nevusu ali iz melanocita na nespremenjeni koži, kar opazamo pogosteje.

Na koži ves čas nastajajo nova znamenja. Med njimi je lahko tudi melanom, ki ga je na začetku težko ločiti od navadnega znamenja. Znamenja se z leti spreminjajo, rastejo, spreminjajo barvo in obliko ter se dvignejo nad raven kože. Melanom se prav tako spreminja, navadno hitreje kot znamenje.

Melanom se lahko pojavi pri komur koli, vendar pa je pri nekaterih ljudeh tveganje za pojav melanoma večje. Večja nevarnost obstaja pri svetlolasihih, svetlookih in svetlopoltih ljudeh, ki so zlasti v mladosti pogosto izpostavljeni sončnim žarkom in ki so večkrat utrpeli opekline. Večje tveganje je značilno tudi pri ljudeh, katerih ožji sorodnik je imel melanom, starejših ljudeh in tistih, ki imajo veliko znamenj. Prav tako obstaja večje tveganje za pojav novega melanoma pri ljudeh, ki so že imeli melanom.

Za zgodnje odkritje melanoma je zlasti pomembno dobro samoopazovanje. Pregledati moramo celotno telo, pri tem pa ne

smemo pozabiti hrbta, podplavov, pazduh in lasišča. Ko opazujemo spremembe na koži, moramo biti pozorni na tista znamenja, ki se pojavijo na novo in se spreminjajo, ter na obstoječa, ki se spreminjajo. Pomembno je razlikovanje med benignimi in malignimi spremembami. Pri samoopazovanju uporabljamo sistem ABCDE. Benigne, nenevarne spremembe so navadno manjše, enakomerno obarvane, ostro omejene in simetrične. Melanom je asimetričen (A – asymetry), nepravilnih robov (B – border), večbarven (C – colour), večji od 5 mm (D – diameter) in raste (E – elevation). Včasih lahko srbi. Pri napredovani obliki se lahko pojavi tudi krvavitev.

Ker so melanomi lahko videti zelo različno in se ne spreminjajo vsi po sistemu ABCDE, je za zgodnje odkritje melanoma pomemben tudi dermatološki pregled. Dermatologi pri pregledu uporabljamo dermatoskop, t.j. sistem leč s posebno osvetlitvijo, ki nam omogoča povečan prikaz kožnih sprememb in s tem razločevanje struktur v zgornjih slojih kože. Na podlagi dermatoskopskih značilnosti prepoznamo melanom, še preden lahko spremembe opazimo s prostim očesom.

Poleg rednih preventivnih pregledov pri dermatologu in rednega samoopazovanja je za preventivo melanoma pomembna tudi zaščita pred sončnimi žarki. Pomembno je izogibanje soncu med 11. in 16. uro ter zaščita z oblačili, pokrivali in očali. Po delih telesa, ki jih ne moremo zakriti z oblačili, moramo nanesti kremo z visokim zaščitnim faktorjem.

Nataša Grebenšek, dr. med.
Dermatovenerološka klinika, UKC Ljubljana

ŠD Extrem dobilo novega predsednika

Piše: Tadej Levstek

V našem društvu se je letos odvijalo zelo veliko lepih stvari, ki lahko navdušujejo vsakega športnega navdušenca, ki je ali ni navdušen nad nogometom. Da pa se je trud in vse vloženo delo resnično izplačalo, smo se lahko prepričali z novo skupščino kluba, ki nam je prinesla poleg odlične organizacije in izpeljave tudi novo vodstvo, ki mu poveljuje novi predsednik Franc Žgajnar. Kot že rečeno, je bilo 9. 7. 2011 v prenovljenem gasilskem domu v Sodražici na skupščini Športnega društva Extrem izvoljeno novo vodstvo, ki je sedaj v sestavi:

Upravni odbor

Predsednik: Franc Žgajnar
Podpredsednik: Boštjan Mihelič
Sekretar: Jože Zidar
Član: Franc Arko
Član: Matjaž Arko
Član: Bojan Janež
Član: David Janež
Član: Franc Rot
Član: Srečko Vrbinc

Disciplinska komisija

Predsednik: Jani Mihelič
Član: Franc Ambrožič
Član: Janez Kordiš
Član: Tadej Levstek
Član: Fadil Okić

Nadzorni odbor

Predsednik: Blaž Milavec
Član: Tomaž Arko
Član: Vinko Levstek
Član: Miha Lovšin
Član: Darko Mišič

Zelo veseli smo bili, da so se skupščine v lepem številu poleg članov udeležili tudi vabljeni gostje; župan občine Sodražica Blaž Milavec, župan in podžupan občine Ribnica Jože Levstek in Vinko Levstek, ravnateljica OŠ Sodražica Majda Kovačič Cimperman, sponzorji in donatorji, še posebej pa smo bili počaščeni obiska podpredsednika Nogometne zveze Slovenije in predsednika Medobčinske nogometne zveze Ljubljana Staneta Oražma, ki je navzoče tudi nagovoril. Tako smo sklenili neko poglavje in upamo, da odpiramo novo poglavje, ki bo strmelo k še boljši in še bolj trdni organiziranosti ŠD Extrem.

Maraton Franja

Piše: Matjaž Arko

Tudi 30. maraton Franja ni minil brez kolesarske ekipe ŠD Sodražica. Najdalje razdalje 156 km sva se udeležila Matjaž Arko in Sebastjan Starčevič. Dosegla sva 281. in 463. mesto med 1800 udeleženci.

Darko Rovanišek je štartal na krajši razdalji 97 km in dosegel 404. mesto med 1700 udeleženci. Sam maraton je zelo wtekmovalnega značaja, udeleži se ga mnogo zelo dobrih, tudi profesionalnih, tekmovalcev. Podatek, da smo imeli povprečno hitrost 37 km/h pove vse. Maratona se je udeležil tudi domačin Simon Virant, ekipa Team SCC ter kar nekaj tekmovalcev iz ribniškega konca. Rezultati so na spletni strani www.timing.

BŠK Sodražica – nov drugoligaš

Piše: Miran Štupica

BŠK Sodražica je kot prvak Dolenjske balinarske lige nastopila na kvalifikacijah za drugo državno ligo-vzhod center na balinišču BŠK Šiška v Ljubljani. Prvi dan, v petek, 24. 6. 2011, smo po kar treh podaljških ter pravi balinarski drami izgubili prvo tekmo s prvakom Ljubljanske 1. lige, ekipo HERMES LL, z rezultatom 12 : 11. »Pa ne že spet,« smo rekli po tekmi. »Spet nimamo sreče, kdaj bo na naši strani in nam ne bo obrnila hrbta.« To se je zgodilo takoj v nedeljo, 26. 6. 2011, ko smo zaslužno premagali zmagovalca Gorenjske lige, ekipo TRATE–mladi iz Škofje Loke z rezultatom 14 : 8 in se tako po kar nekaj letih ponovno vrnili med slovenske državne ligaše.

Z igranjem državne lige bomo začeli v petek, 26. 8. 2011, naš nasprotnik pa še ni znan. Obenem pa vse ljubitelje balinanja obveščamo, da bo druga ekipa BŠK Sodražice ob sobotah nastopala še naprej v Dolenjski ligi. Tako balinanja v Sodražici nikakor ne bo zmanjkalo, še posebej zato, ker se bliža tako imenovan Psoglavski turnir, ki bo v nedeljo 14. 8. 2011.

Balinarke

Piše: Miran Štupica

V torek, 19. 7. 2011, so sodraške balinarke povabile medse balinarke z Vrhnike in z njimi odigrale nekaj medsebojnih tekem. Rezultat pri tem ni bil v prvem planu, važno je bilo samo druženje in tkanje medsebojnih prijateljskih vezi. Na koncu so ženske organizirale še bližanje v krog za posebno nagrado, ki jo je po treh serijah osvojila Dragica Pelan pred Marinko Petkovšek (obe iz Vrhnike) in Angelco Dečman iz Sodražice.

Na srečanju seveda ni manjkalo dobrih piškotov, potice (povance), kave in dobre kapljice, s katero so domačinke postregle goste z Vrhnike. Seveda ni manjkalo niti dobro kosilo, ki sta ga pripravila Stane in Miran.

Balinarke so si pred slovesom obljubile, da se bodo še srečale, in sicer septembra na Vrhniki.

V soboto, 8. julija 2011, sta na balinarskem turnirju osmih ekip v Lazcu pri Podpreski sodelovali kar dve ekipi iz Sodražice. Moška ekipa je na koncu zelo dobro organiziranega turnirja osvojila nehvaležno četrto mesto, ženska ekipa, okrepljena s Tonetom Veselom, pa kar drugo mesto in tako v klubske prostore BŠK Sodražica prinesla prvi pokal. Seveda so se ženske ob tem povesele na družabnem srečanju v torek, 12. 7. 2011, na sodraškem balinišču.

Ob tem je potrebno spomniti tudi na Toneta Mateliča, ki je na posebnem tekmovanju v bližanju na tem turnirju osvojil prvo mesto in zato prejel posebno nagrado. Vsem balinarkam in Tonetu ČESTITAMO!

ŠD Extrem U15 gostovalo na mednarodnem turnirju v Zagrebu

Piše: Tadej Levstek

Igralci in vodstvo ŠD Extrem so se s kombijem in osebnim vozilom podali na pot proti Zagrebu, kjer so gostovali od 24. 6.–26. 6. 2011 na mednarodnem turnirju v futsalu, ki ga je organizirala hrvaška ekipa MNK Uspinjača. Moramo omeniti, da so vse stroške tridnevnega bivanja in prehranjevanja krili gostitelji, saj smo poleg našega futsala predstavljali tudi slovenski futsal. Naši igralci so bili nastanjeni na Zagrebškem letališču, ki je približno 15 km oddaljeno od glavnega mesta Zagreb.

Po nastanitvi je prvi dan sledila še večerja in žrebanje tekmovalnih parov, ki so se nato v soboto pomerili med seboj. Na turnirju, ki je bil mednarodno obarvan so nastopile poleg treh hrvaških ekip še ekipe italijanskega in madžarskega futsala in seveda naši extremovci. Razpored turnirja je zgleдал takole:

A skupina	B skupina
MNK INTERNACIONAL (Hrvaška)	MNK USPINJAČA (Hrvaška)
FOTEX CROATIA (Hrvaška)	ŠD FRAGMAT EXTREM (Slovenija)
ROMA (Italija)	MONTAGE (Madžarska)

V sobotno jutro so se igralci prebudili zelo zgodaj (7.00). Sledil je kratek jogging in priprava na zajtrk 8.00. Nato so se počasi odpravili proti dvorani Dom sportova v Zagrebu, ki je v središču glavnega mesta. V soboto so v prvem delu tekmovanja nesrečno izgubili z 2 : 0 proti madžarskemu predstavniku (MONTAGE), čeprav so bili skozi cel potek srečanja enakovreden nasprotnik, jim je na koncu sreča nekoliko obrnila hrbet in poraz je bil tu. V drugo srečanje proti domačinom so odšli še bolj odločno, da popravijo, kar so v prvem srečanju zapravili. Najverjetneje so tudi v preveliki želji nekoliko pregoreli in tako tudi tu ostali praznih rok, saj je bil rezultat na koncu 6 : 0 kar malce previsok glede na prikazano.

Tako je v nedeljo ostalo še zadnje srečanje. To je bilo srečanje za končno peto

mesto. Ekipa Extrema je vknjižila prvo mednarodno zmago, saj so v tekmi za peto mesto premagali italijansko Romo z rezultatom 3 : 1.

Povedali so nam, da je potrebno za igro pohvaliti čisto vse igralce, saj so se borili tako, kot se za barve kluba spodobi. Priložnost za igro se je ponudila vsem, tako da je tudi to ena od vrednot, ki so jo s skupnimi močmi dosegli. Tako igralci, kot vodstvo so si nabrali novih mednarodnih izkušenj, ki jih bomo lahko s pridom izkoriščali v prihajajoči futsal sezoni. Upamo, da se bomo morda lahko še kje udeležili podobnega turnirja, ali kaj podobnega v bodočnosti organizirali celo sami.

Nogomet v Sodražici tudi poleti ne pozna odmora

Piše: Tadej Levstek

Lestvica po 10. krogu:

1.	KMN KOT	9	9	0	0	58:15	+43	27
2.	BJERTEK	9	8	0	1	51:12	+39	24
3.	VETERANI	9	8	0	1	54:16	+38	24
4.	DINSD OKIČ	9	6	1	2	37:10	+27	19
5.	NK ZAMOSTEC	9	5	2	2	20:18	+2	17
6.	GLOBEL	10	5	1	4	50:19	+31	16
7.	BHIP	9	5	1	4	23:27	-4	16
8.	SLEMENA	9	3	1	5	25:23	+2	10
9.	ODPISANI	9	3	0	6	18:34	-16	9
10.	ZAPOTOK	9	2	2	5	17:29	-12	8
11.	KOK PIT BAR	10	2	0	8	6:31	-25	6
12.	AMZ TEAM	9	0	0	9	7:68	-62	0
13.	OSNOVNA ŠOLA	9	0	0	9	4:69	-65	0

Tako kot se vsako leto pričnejo poletne počitnice za šolarje in dopusti za starše, se prične tudi občinska liga malega nogometa v Sodražici, ki poteka ob torkih in petkih skozi cel julij in avgust. V letošnji ligi nastopa 13 ekip. Igra se po enokrožnem sistemu vsak z vsakim. Tako kot vsako leto smo tudi letos priča lepim in napetim srečanjem, saj se morda vse do konca ne bo vedelo, kdo bo letošnji prvak. Na vrhu nekoliko izstopajo igralci iz Kota, ki jim močno grozijo Veterani, iz ozadja pa čakajo na svojo priložnost še igralci Bjertka. Med temi bomo najverjetneje tudi poiskali končnega zmagovalca.

Vse igralce velja pohvaliti za neumorno voljo in trud, ki ga puščajo na igrišču. Zelo lepo pa je, ko smo tudi po koncu srečanja, ne glede na to kdo ga je dobil, vsi zmagovalci, saj so tekme vedno bile končno poravnane in končane za mizo, kjer so si igralci izmenjali še par vzpodbudnih besed. Tudi to je vrednota, da sta prijateljstvo in spoštovanje dve vrlini, na kateri ne smemo kar tako pozabiti. Naše geslo, naj zmaga nogomet, pa se je zopet izkazalo za pravilno.

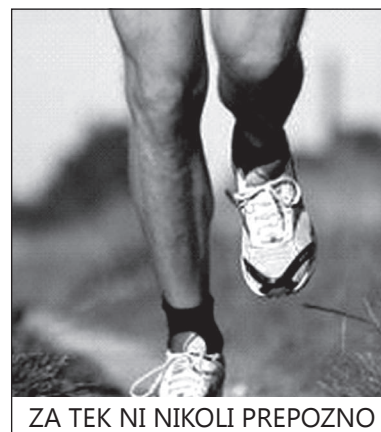
Dober tek

Zjutraj tako dobro dene kos kruha z maslom in domačo marmelado ... Pomota!

Tokrat bo beseda o teku. Tistem pravem, oziroma rekreativnem, torej o dobrem teku za telo in dušo.

Že nekaj let je minilo od mojih začetkov teka v naravi. Po TV so se vrtele reklame za sobne tekaške proge – le koliko jih sameva v vaših sobah – meni pa tak način rekreacije nikakor ni dišal. Zadišala mi je narava (na žalost pa me moti smrad izpušnih plinov,

ko zaradi strahu pred divjadjo tečem ob cesti). Ja, preklopila sem na sedanji čas. Tečem. Kadar me je volja ali pa tudi, če je ta volja po teku tam nekje v ozadju. Ko pa sem po nekaj sto metrih že »utečena«, čestitam sama sebi, da sem zopet premagala tisto lagodnost, ki se nas vseprevečkrat rojeva. In zaradi te iste lagodnosti smo neustvarjalni, manjka nam energije, delo se kopiči, glava je polna nekakšnih neumnih idej – s tekom pa se vse lepo uravnesi, skratka, dan lepo poteka naprej.

ZA TEK NI NIKOLI PREPOZNO

Dober tek vam želi Helena Drobnič

Jure in Grega vknjižila nov nastop v futsal reprezentanci Slovenije U21

Piše: Tadej Levstek

Slovenska futsal reprezentanca U21 se je 22. 6. 2011 v letošnji sezoni še zadnjič zbrala na futsal reprezentančni akciji. V četrtek, 23. 6. 2011, so se v Poreču pomerili z italijanskimi vrstniki. Tokratnega zbora selektorja Mateja Kavčiča sta se udeležila tudi oba naša Extremovca Grega Janeš in Jure Kordiš. Slovenska reprezentanca se je, kot že rečeno, pomerila z italijanskimi vrstniki. V letošnji tekmovalni sezoni sta se reprezentanci že dvakrat srečali

v Kopru in Luciji. Obakrat je bila uspešnejša italijanska futsal vrsta. Takrat je na prvi temi v Kopru nastopil le Jure Kordiš. Tokrat pa smo imeli na tekmi oba ekstremova predstavnika. V prvi peterki je nastopil Grega Janeš. Seveda pa kasneje niso manjkali tudi Juretovi prodori, ki pa žal niso našli poti v mrežo. Italijanska reprezentanca je bila tudi tokrat nekoliko bolj konkretna in je na odmor odšla z rezultatom 0 : 2. V drugem polčasu pa so Slovenci izid nekoliko znižali, bilo je 1 : 2. Italijani so bili v zadnjem delu tekme še bolj podjetni in povišali na 1 : 4. Končni izid srečanja je postavil Alen Fetič, ki je tudi članski reprezentant, ko je minuto pred koncem srečanja zadel za končnih 2 : 4.

Slovenija je v Kastavu na Hrvaškem nastopila še proti domači reprezentanci Hrvaške in izgubila prepričljivo s 3 : 0. Tudi tu smo imeli ves čas v igri oba naša reprezentanta. Reprezentančna akcija se je tako z dvema mednarodnima prijateljskima tekmama zaključila. Igralci so se zdravi vrnili domov in že komaj čakajo nove klubske in reprezentančne obveznosti, ki bodo kmalu pred njimi v novi futsal sezoni 2011/2012.

Vsi Extremovci obema našima predstavnikoma čestitamo za vnovičen nastop v slovenskih barvah, saj sta poleg slovenskih barv z velikim ponosom predstavljala tudi naš klub.

Extremov zaključni turnir v futsalu v sezoni 2010/11

Piše: Tadej Levstek

Tako kot vsako leto smo tudi letošnjo navdse uspešno futsal sezono 2010/2011 zaključili s sedaj kar že tradicionalnim turnirjem za osnovnošolce. Zaključni turnir smo izvedli 18. 6. 2011 v Sodražici. Kot vedno se ga je udeležilo zelo veliko naših otrok. Povabili pa smo tudi igralce iz Velikih Lašč, s katerimi vedno dobro sodelujemo. Poleg turnirja smo podelili tudi medalje za »ZNAČKO NOGOMETAŠA«, ki poteka prek NZS. Gostili smo tudi nogometnega gosta Mirana Miheliča, ki je trenutno član Nogometnega kluba Interblock. Kot zanimivost lahko zapišem, da se je tudi on prvih nogometnih korakov naučil ravno pri nas in bil dolga leta naš član, dokler ga niso nogometna pota zanesla še višje. Z njim so se otroci družili in mu postavljali vprašanja, Miran pa je nanje veselo odgovarjal in podeljeval medalje. Turnir se je zaključil z manjšim piknikom, kjer so se otroci okrepčali s pijačo in pico, nekateri pa še s tradicionalnimi sodraškimi čevapčiči.

Končni vrstni red pa je zgleдал takole:

U9

1. mesto NK Velike Lašče
2. mesto Extrem Ribnica
3. mesto Extrem Loški Potok
4. mesto Extrem Sodražica

U11

1. mesto NK Velike Lašče
2. mesto Extrem Ribnica
3. mesto Extrem Sodražica
4. mesto Extrem Loški Potok

U13

1. mesto NK Velike Lašče
2. mesto Fragmat Extrem
3. mesto OŠ dr. Franceta Prešerna Ribnica

Na koncu je sledila še prijateljska tekma med zmagovalci U13 (NK Velike Lašče) in našimi igralci U15. Tekma se je končala z rezultatom 2 : 1 v našo korist (čeprav ni nastopila celotna ekipa).

15. tek ob Cerknškem jezeru

Piše: Lojze Sterle

Lojze čez ciljno črto

Sodraški tekači so se v nedeljo, 5. junija 2011, udeležili teka ob Cerknškem jezeru. Letošnjega teka se je udeležilo 175 tekačev in tekačic. Na 9,2 km dolgi progi so svojo tekaško

pripravljenost preizkusili Matjaž Arko, Lojze Sterle in Sebastjan Starčević.

Matjaž Arko je dosegel s časom 00:33:54 skupno 5. mesto, Lojze Sterle pa 17. mesto s časom 00:36:46. Vsak v svoji kategoriji pa sta dosegla 4. mesto. Za Sebastjana Starčevića je bil tek ob Cerknškem jezeru prva tekaška preizkušnja. Dosegel je zelo dober čas 00:38:26 in s tem tudi dobro uvrstitev, 12. mesto v kategoriji in 34. skupno.

Darko Rovanešek se teka žal ni mogel udeležiti, vseeno pa je prišel spodbujat sodraško ekipo, in to kar s kolesom.

Tekaška ekipa v popolni sestavi

10. tek po Lončarji - Dolenja vas

Piše: Lojze Sterle

Sobota, 2. julija, je bila za sodraške športnike športna v pravem pomenu besede. V dopoldanskem času se je v Sodražici odvil kolesarski maraton »Po domovini rjavega medveda«, v poznih popoldanskih urah pa v Dolenji vasi še tek po Lončarji. To je bil že 10. tradicionalni tek, ki se ga je letos udeležilo 182 tekačev iz različnih koncev Slovenije in tudi sosednje Hrvaške. Predstavniki Tekoške sekcije ŠD Sodražica so se teka na 9,4 km dolgi progi udeležili v popolni zasedbi, in sicer Matjaž Arko, Darko Rovanešek, Sebastjan Starčević in Lojze Sterle. Svojo tekaško pripravljenost pa je preizkusil tudi Ivan Ruparčič, za katerega je bilo to prvo tekaško tekmovanje.

Tudi tokrat so tekači osvojili lepe uvrstitve, in sicer: Matjaž Arko je s časom 0:33:56 dosegel absolutno 18. mesto, v kategoriji pa 7. Lojze Sterle je s časom 0:35:43 dosegel absolutno 25. mesto, v kategoriji pa 4. Sebastjan Starčević je s časom 0:38:37 dosegel absolutno 52. mesto, v kategoriji pa 10. Darko Rovanešek je s časom 0:39:09 dosegel absolutno 56. mesto v kategoriji pa 4.

Sebastjan Starčević
v ciljnem šprintu

Darko Rovanešek

Matjaž Arko tik pred ciljem

Lojze Sterle v ciljni ravnini

Ivan Ruparčič
na prvi
polovici proge

Darko Rovanešek je prejel tudi priznanje za udeležbo na vseh desetih tekih po Lončarji. Čestitamo! Ob koncu še pohvala organizatorjem, ki so poskrbeli za dobro počutje tekačev med tekom in seveda tudi po teku.

Kako ravnati z biološkimi odpadki?

S 1. julijem se je končalo prehodno obdobje za vzpostavitev ločenega zbiranja in prevzemanja kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada v gospodinjstvih.

Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (ur.l.št. 39/10) izrecno prepoveduje odlaganje bioloških odpadkov v zabojnike za mešane komunalne odpadke in narekuje, da se neločevanje denarno kaznuje. Vsako gospodinjstvo mora imeti urejeno odlaganje bioloških odpadkov. To se lahko zagotovi z individualnim kompostiranjem, ki je primernejše za podeželje ali z ločenim zbiranjem bioloških odpadkov v ustreznem zabojniku za biološke odpadke, ki jih odvažata komunalno podjetje. Višek biološkega odpadka, ki ga ni mogoče kompostirati ali oddati v zabojnikih in nastane v gospodinjstvu se lahko odda v zbirnem centru komunalnega podjetja v Goriči vasi v času uradnih ur.

Kot izvajalec javne službe je Komunala Ribnica d.o.o. z novembrom 2010 začela ločeno pobirati biološke odpadke iz vseh pokopališč in iz vseh blokovskih naselji. Z julijem 2011 pa smo pričeli tudi z ločenim pobiranjem bioloških odpadkov iz tistih individualnih gospodinjstev, ki so to storitev naročila in imajo zabojnik za biološke odpadke. Trenutno je ta storitev brezplačna, po odmrznitvi cen komunalnih storitev pa bo za odvoz bioloških odpadkov potrebno plačati.

Kako do zabojnika in odvoza bioloških odpadkov?

Vsako gospodinjstvo, ki bi želelo imeti odvoz biološkega odpadka, si mora samo priskrbeti ustrezen zabojnik. Zabojnik se lahko kupi tudi na sedežu JKP Komunala Ribnica d.o.o., Goriča vas 11a, 1310 Ribnica.

Odvoz iz vaše lokacije se bo začel izvajati, ko nas boste pisno obvestili, da imate zabojnik za zbiranje biološkega odpadka in želite, da začnemo izvajati odvoz bioloških odpadkov.

Odvoz bioloških odpadkov se bo v letnem času (16. 3.–31. 10.) vršil vsako sredo (cca. štiri odvozi na mesec) in v zimskem času (1. 11.–15. 3.) vsako drugo sredo (cca. dva odvoza na mesec).

Kaj se lahko odlaga v zabojnik za biološke odpadke in kaj ne?

LAHKO netekoče ostanke hrane, olupke in ostanke **ODLAGAMO:** sadja ter zelenjave, kavne in čajne usedline, filtre in vrečke, pokvarjeno hrano, jajčne lupine, papirnate brisače in robčke, umazane papirnate vrečke, ostanke pridelka na vrtu, listje, veje, plevel, travo, lubje, rože, staro zemljo lončnic, plutovinaste zamaške, žagovino.

NE SMEMO kosti in mesa, pepela, embalaže živil, pleníc, **ODLAGATI:** sanitarnih izdelkov, olja in maščob, iztrebkov malih živali, las in dlak, ogorkov cigaret, poginulih živali, kože, nevarnih odpadkov.

Biološki odpadki **ne smejo biti odvrženi** v namensko posodo v **plastičnih vrečkah**, temveč jih **odložimo neposredno v posodo, oziroma jih zavijemo v papir ali v biorazgradljivih vrečkah, ki jih lahko kupimo v trgovini.**

Kako do kompostnika in kako kompostirati doma?

Ogrodje kompostnika lahko kupimo ali pa si ga pripravimo sami, npr. iz starih desk ali opeke.

Kompostnike se lahko kupi tudi na sedežu JKP Komunala Ribnica d.o.o., Goriča vas 11a, 1310 Ribnica.

Vrtni kompostnik postavimo v vrtu na pol senčnem predelu.

Na dno kompostnika

položimo grob material –

kot so: veje, zmleti leseni

delci ali slama (15cm),

nato nalagamo vrtno in

hišne odpadke (15cm) in

pokrijemo z 2,5 cm vrtno

zemlje. Ko se nabere

dovolj odpadkov, proces

ponovimo. V takem zaporedju sestavljamo kompostni kup do vrha.

Kup mora biti vlažen in na vrhu zaščiten s pokrovom.

Kompost je uporaben, ko je podoben gozdni prhnini (temno

rjave barve). Kompost je tem boljši, čim bolj pestre sestavine smo

dali v kompostni kup. Zrel kompost presejemo skozi grobo sito.

Fini presejani kompost uporabimo za lončnice in gredice, kjer

sejemo drobno seme. Grobi nepresejani kompost uporabimo za

gnojenje sadnega drevja in večjih rastlin v vrtu ali pa ga ponovno

damo v kompostni kup. Kompost uporabljamo tako, da ga

plitvo zamešamo v zemljo. Če ga potresemo po površini, ga moramo

zaščititi z zastirko (suha trava).

Rastline gnojene s kompostom so zdrave, plodovi so polnega

okusa. Bolezni jih manj napadajo, zato je manjša poraba raznih

škropiv.

S pravilno izbiro in pripravo kompostnika lahko ustvarimo

našim drobnim pomočnikom ustrezno okolje ter tako sami

pridobimo kompost, ki je naravno gnojilo in nadomešča uporabo

hlevskega gnoja in mineralnih gnojil. **Vrtni kompostnik naj ne**

bo neurejeno odlagališče odpadkov.

Za vse podrobnejše informacije nas lahko pokličete na tel 01/83 61 138 ali pa nam pišete na komunala.ribnica@siol.net ter obiščete našo spletno stran www.komunala-ribnica.si in izpolnite anketo o ravnanju z biološkimi odpadki.

OBVEŠČAMO

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja na podlagi 11. člena Odloka o občinskem prazniku in priznanjih Občine (Ur. l. RS, št. 19/03, 59/11) objavlja dne 18.08.2011

RAZPIS

o zbiranju predlogov za podelitev priznanj in nagrad Občine Sodražica za leto 2011

Priznanja Občine Sodražica, ki se bodo podelila v letu 2011, so:

- Zlata plaketa Občine Sodražica
- Priznanje Občine Sodražica

ZLATA PLAKETA OBČINE SODRAŽICA

Zlata plaketa se podeljuje posameznikom, podjetjem, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za izredno življenjsko delo ali za vrhunske uspehe ali dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled Občine Sodražica.

PRIZNANJE OBČINE SODRAŽICA

Priznanje Občine Sodražica se podeljuje posameznikom, podjetjem, zavodom, organizacijam in skupnostim ter društvom za uspehe in dosežke v zadnjem obdobju za enkratne dosežke kot spodbuda za ustvarjalno delo. Priznanje se lahko podeljuje tudi za dosežke trajnejšega pomena na različnih področjih, ki imajo pomen za Občino Sodražica in v širšem družbenem prostoru.

Podeli se največ ena Zlata plaketa občine Sodražica, in največ tri Priznanja občine Sodražica.

Kandidate za priznanje lahko predlagajo posamezniki ali skupine posameznikov, politične stranke, podjetja, društva, organi lokalnih skupnosti in druge organizacije in skupnosti. Predlagatelj za podelitev priznanja ne more predlagati samega sebe.

Predlog mora vsebovati:

- ime, priimek oz. naziv in naslov predlagatelja,
- navedbo, na katero izmed možnih priznanj se predlog nanaša,
- ime, priimek oz. naziv in naslov predlaganega,
- utemeljeno pisno obrazložitev.

Upoštevani bodo vsi predlogi za podelitev priznanj in nagrad Občine Sodražica, ki bodo oddani v zaprti kuverti na naslov:

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Občina Sodražica, Trg 25. maja 3, 1317 Sodražica, s pripisom »Ne odpiraj – razpis - občinsko priznanje 2011«, ki bodo prispeli na naslov Občine osebno ali po pošti do vključno 05. 09. 2010 do 15. ure.

Dodatne informacije lahko dobite v Uradu župana Občine Sodražica, Trg 25. maja 3, Sodražica, telefon 83-66-075.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
KOMUNALA RIBNICA d.o.o.,
Goriča vas 11A, 1310 Ribnica
Tel.fax.: 01/8361-138
e-mail: komunala.ribnica@siol.net

Vsem občanom občine Sodražica, namenjamo naslednje

obvestilo za javnost

Javno komunalno podjetje Komunala Ribnica d.o.o. organiziralo brezplačno zbiranje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev. Nevarne odpadke iz gospodinjstev boste lahko oddali po naslednjem razporedu:

Dne **17. 9. 2011** se bo brezplačno pobiranje vršilo na naslednjih lokacijah:

SODRAŽICA	11:05 do 12:05 – Park nasproti zdrav. doma Za prebivalce Sodražice, Jelovca.
ŽIMARICE	12:15 do 12:45 – Gasilni dom
PODKLANEC	12:55 do 13:25 – Kapelca Za prebivalce vasi: PODKLANEC, NOVI POT, KOTEL
GLOBEL	13:30 do 13:50 – v vasi, pri kozolčku
ZAMOSTEC	14:20 do 14:50 – Pri okrepečevalnici Urška Za prebivalce vasi: ZAMOSTEC, RAVNI DOL, NOVA ŠTIFTA, LIPOVŠČICA, MALE VINICE
ZAPOTOK	15:00 do 15:30 – Gasilni dom Za prebivalce vasi: ZAPOTOK, VINICE, PRESKA, SINOVIČA

Dne **24. 9. 2011** pa se bo brezplačno pobiranje vršilo še na lokaciji:

PETRINCI	8:00 do 8:30 – Trgovina Za prebivalce vasi: PETRINCI, KRAČALI, JANEŽI, KRŽETI, BETONOVO
----------	---

Pod nevarne odpadke iz gospodinjstev spadajo:

- Barve in sorodni pripomočki - barve na osn.org. topil, oljne barve, barve za tekstil, razredčilo, odstranjevalec rje, laki, kiti, tesnila, lepila
- Različna čistila - organska topila, jedka čistila
- Kozmetika in zdravila - kozmetika na alkoholni osnovi, toniki in lasjoni, tablete, razpršila, laki za nohte in odstranjevalci, preparati za lase
- Avtomobili - motorno olje, bencin, avtokozmetika, avtomobilske barve in kiti, tekočine za pranje stekel, hladilna tekočina, zavorna tekočina, akumulator
- Nevarni predmeti in snovi – fluorescentne žarnice, živosrebrni termometri, fotokemikalije, različne kisline in baze, jedilno olje in mast, nafatalinske kroglice, baterijski vložki, različna razpršila
- Vrtni izdelki – razpršilo za zajedalce, gnojila, pesticidi in insekticidi, fungicidi, herbicidi in strupi

JKP Komunala Ribnica d.o.o.

Lice Likovno izobraževalni center Galerije Miklova hiša
 LICE GMH Javni zavod Rokodelski center Ribnica
 Cesta na Ugar 6, 1310 Ribnica, Slovenija
 M 041 57 80 79, E galerija@amis.net

21. junij 2011

Razpis za vpis v prvi letnik likovne šole

Galerija Miklova hiša razpisuje vpis v prvi letnik štiriletnega likovnega izobraževanja. Izobraževanje bo potekalo v obliki ustvarjalnih delavnic in predavanj, ki bodo enkrat tedensko trajale tri ure v popoldanskem času, pogojno tudi dvakrat tedensko. Učni program obsega predvsem slikarstvo in kiparstvo, dotakne pa se tudi večine ostalih likovnih področij. Izobraževanje je namenjeno vsem posameznikom, starejšim od dvanajst let, ki jih zanima osebna ustvarjalnost in izobraževanje na likovnih področjih in tistim, ki se želijo vpisati na likovne šole in morajo opraviti sprejemni izpit.

Šolnina za osnovno izobraževanje znaša 30,00 EUR na mesec. Za vpis pošljite izpolnjeno prijavnico do 31. avgusta 2011 na naslov: **LICE GMH Rokodelski center, cesta na Ugar 6, 1310 Ribnica**, ali po elektronski pošti **galerija@amis.net**. Vprašanja lahko pošljete na isti e- naslov ali pokličete telefonsko številko **M 041 57 80 79**.

O začetku izobraževanja boste vpisani obveščeni na skupnem sestanku, ki bo 2. septembra 2011, ob 19. uri v Rokodelskem centru.

Zahvala

V 92. letu se je od nas poslovila naša draga mama, stara mama, prababica, tašča, teta in soseda

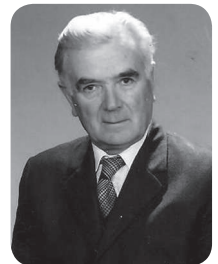
FRANČIŠKA KOŠIR
 iz Globeli
 (17. 5. 1919–19. 6. 2011)

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom za podarjeno cvetje, sveče, darovane maše in izrečena sožalja. Iskrena hvala g. župniku Francu Bizjaku in patronažni sestri Dominiki. Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni

*Ljubil si življenje, bil si mu predan,
 to pokazal si sleherni dan.
 Tvoje široko srce, kazalo nam je pot.
 Pot, po kateri stopali smo brez zmot.
 Bil si naš junak,
 ki želel poznati bi te vsak.
 Trden kakor skala,
 vsaka sila se je vdala.
 Ljubil si življenje, bil si mu predan.
 A prišel je ta trenutek,
 kjer nemočni smo vsi.
 Srce tvoje več ne bije,
 in solza nam po licu lije.
 Zbogom, ata ljubljeni,
 ljubezen naša ti sledi.
 Naj bosta mir in Bog s teboj.
 Uživaj blaženi pokoj.*

(Mirjam Hočevar)

Zahvala

23. 6. 2011, na praznik Sv. Rešnjega Telesa, je odšel h Gospodu naš dragi ata, stari ata, brat in stric

IVAN DEBELJAK
 iz Sodražice
 (26. 2. 1927–23. 6. 2011)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga spoštovali, obiskovali, v zadnjih dneh molili zanj, mu v težkih trenutkih življenja stali ob strani in mu stregli na kakršenkoli način. Posebna zahvala dr. Rusu, osebju in stanovalcem Doma starejših občanov v Loškem Potoku, ki je z vso požrtvovalnostjo in razumevanjem lajšalo in lepo oskrbelo bolečine zadnjih dni, nam pa omogočili, da smo zadnje trenutke življenja ostajali v njegovi bližini; zdravstvenemu osebju ZD Sodražica, komunalni službi, pevcem za ubrano petje in gospodu trobentaču za občuteno odigrano Tišino, zahvala g. Lavtarju, župniku iz Loškega Potoka za podeljene zadnje zakramente in domačemu župniku g. Bizjaku za lepo opravljeno sveto mašo. Zahvala tudi g. Lojzetu Dobravcu, ki je zanj maševal v Rimu.

Hvala za izrečena sožalja, darovane svete maše in sveče. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Žalujoci vsi njegovi

PSOGLAVSKI DNEVI 2011

Trgovanje po starem

Izdelava lesenih vrčev

Stojnica TD Sodražica

NEDELJA - Tržni dan

Ansambel Franca Miheliča

Prenos v živo

Šedržanke

Petrle in košare

Oder mladih

Krošnjarji

Izdelovalec košare

Trgovanje po starem

Sejem bil je živ

klimatske naprave | fotovoltaika | ogrevalne toplotne črpalke | toplotne črpalke za ogrevanje sanitarne vode |

NOVOST
leta 2011

Barvna paleta EF modelov |

Klimatske naprave, vseh cenovnih razredov |

sončne elektrarne z najvišjim donosom |

naložba v prihodnost |

www.silc.si

dogovorite se za ogled |

prodaja | montaža | servis

KOMUNALA RIBNICA d.o.o.,

Goriča vas 11a, 1310 Ribnica
tel., fax.: 01/836 11 38, GSM: 031 758 717
e-mail: komunala.ribnica@siol.net
delovni čas: pon-pet 7.00-15.00

PLASTIČNI ZABOJNIK
ZA ODPADKE 120 l
42,00 EUR z DDV

PLASTIČNI ZABOJNIK
ZA ODPADKE 240 l
54,00 EUR z DDV

KOMPOSTNIK 450 l
50,00 EUR z DDV

www.aurig.si

gradbeno
obrtniška dela

- gradnja objektov
- sanacija objektov
- subvencije eko sklada
- ugodni krediti države

AURIG d.o.o.
trgovina, inženiring, storitve
Podskrajnik 118
1380 Cerknica, Slovenija

telefon: 051/36 74 04
faks: 01/70 51 340
e-pošta: info@aurig.si

Ograje
po meri

► Vse vrste balkonskih, stopnišnih, zunanjih in drugih ograj.

Ograje izdelane iz inoxa, lesa, pocinkanega železa, oz. kombinacije različnih materialov.

► Manjši nadstreški ter ostali kovinski izdelki.

MATJAŽ ARKO s.p.
Opekarska c. 14, 1310 Ribnica
G: 031 622 158
T: 01 8373 086, F: 01 8373 087
E: info@ograje-arko.si

www.ograje-arko.si